2025/50

2025 1 10

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2025/50

2024 m. gruodžio 10 d.

dėl greitesnio ir saugesnio išskaičiuojamųjų mokesčių permokos grąžinimo lengvatų taikymo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomones ([1]),

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomones ([2]),

laikydamasi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) sąžiningo apmokestinimo vidaus rinkoje ir gero kapitalo rinkų sąjungos (KRS) veikimo užtikrinimas yra vieni iš svarbiausių politinių Sąjungos prioritetų. Tomis aplinkybėmis itin svarbu panaikinti kliūtis tarpvalstybinėms investicijoms ir kartu kovoti su sukčiavimu mokesčiais bei piktnaudžiavimu mokesčiais. Su tokiomis kliūtimis susiduriama, pavyzdžiui, tais atvejais, kai esama neefektyvių ir neproporcingai sudėtingų procedūrų, pagal kurias investuotojams nerezidentams už akcijas arba obligacijas, kuriomis prekiaujama viešai, mokamų dividendų arba palūkanų pajamoms taikomų prie šaltinio išskaičiuojamų mokesčių permokos grąžinimui yra taikomos lengvatos. Be to, kai kuriais atvejais įsitikinta tuo, kad esant dabartinei padėčiai neįmanoma tinkamai užkirsti kelio pasikartojančiai sukčiavimo mokesčiais, mokesčių slėpimo ir mokesčių vengimo rizikai, kaip matyti iš daugybės atvejų, susijusių su daugkartinio mokesčių susigrąžinimo schemomis, ir sukčiavimo, susijusių su dividendų arbitražu ar mokesčių už dividendus vengimu („Cum Ex“ ir „Cum Cum“). Todėl šia direktyva siekiama padidinti išskaičiuojamojo mokesčio procedūrų efektyvumą, kartu padidinant jų atsparumą sukčiavimo mokesčiais ir piktnaudžiavimo mokesčiais rizikai;

(2) siekiant sustiprinti valstybių narių gebėjimą užkirsti kelią sukčiavimui mokesčiais ir piktnaudžiavimui mokesčiais ir su tuo kovoti, kurį šiuo metu silpnina tai, kad iš esmės trūksta patikimos bei laiku teikiamos informacijos apie investuotojus, būtina suteikti galimybę nustatyti bendrą tarpvalstybinėms investicijoms vertybiniais popieriais taikytiną išskaičiuojamųjų mokesčių permokos grąžinimo lengvatų taikymo sistemą, kuri būtų atspari sukčiavimo mokesčiais ir piktnaudžiavimo mokesčiais rizikai. Ta sistema padėtų siekti skirtingų lengvatų taikymo valstybėse narėse procedūrų konvergencijos ir kartu atitinkamai vertybinių popierių emitentams, mokestį išskaičiuojantiems asmenims, finansų tarpininkams ir valstybėms narėms būtų užtikrintas su investuotojų tapatybe susijęs skaidrumas bei tikrumas. Tuo tikslu sistema turėtų būti grindžiama automatizuotomis procedūromis, pavyzdžiui, rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymos skaitmenizavimu tiek procedūros, tiek formos atžvilgiu. Sistema taip pat turėtų būti pakankamai lanksti, kad būtų galima tinkamai atsižvelgti į skirtingose valstybėse narėse taikomas skirtingas sistemas ir kartu suteikti tinkamas kovos su piktnaudžiavimu priemones, skirtas sukčiavimo mokesčiais, mokesčių slėpimo ir mokesčių vengimo rizikai mažinti. Tuo atžvilgiu reikia atsižvelgti į skirtingus mokesčių administratorių požiūrius, kurie priklauso nuo taikomos lengvatų sistemos. Pagal lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą mokesčių administratoriai atitinkamą informaciją apie investuotojus ir mokėjimo grandinę gali gauti tik po to, kai pritaikoma lengvata. O kai taikoma grąžinimo sistema, itin svarbu, kad mokesčių administratoriai, prieš taikydami lengvatą, gautų tinkamą informaciją, kad galėtų įvertinti, ar ta lengvata turėtų būti suteikta. Abiejose lengvatų sistemose nustatytos taisyklės dėl finansų tarpininko atsakomybės netinkamų grąžinimų atveju. Šia direktyva neribojamos valstybių narių galimybės reguliuoti priemones, kuriomis sertifikuoti finansų tarpininkai atgauna išlaidas, patirtas prisitaikant prie šia direktyva nustatytų pareigų arba jas vykdant;

(3) atsižvelgiant į tuos skirtumus ir taip pat į proporcingumo principą, šios direktyvos nuostatos dėl sertifikuotų finansų tarpininkų nacionalinių registrų ir pareigų teikti informaciją neturėtų būti privalomos valstybėms narėms, kurios turi veikiančią visapusišką lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą ir kurių rinkos kapitalizacijos koeficientas yra mažesnis

([1]) 2024 m. vasario 28 d. nuomonė (paskelbta OL C, C/2024/6762, 2024 11 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj) ir 2024 m. lapkričio 14 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

([2]) OL C, C/2024/1580, 2024 3 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj.

už tam tikrą ribą, kaip apibrėžta šioje direktyvoje. Tikslas skatinti veiksmingas ir patikimas išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatų sistemas visoje vidaus rinkoje turėtų būti laikomas pasiektu, kai valstybės narės, kurios toliau taiko savo nacionalinę lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą, atitinka abu tuos kriterijus, kaip išdėstyta šioje direktyvoje. Pirma, rinkos kapitalizacijos kriterijus koreliuoja su ekonomikos dydžiu ir galimu dividendų mokėjimo mastu. Maža rinkos kapitalizacija reiškia mažas dividendų paskirstymų apimtis ir todėl mažesnę piktnaudžiavimo mokesčiais riziką. Kai valstybė narė tam tikrą laikotarpį yra pasiekusi arba viršijusi rinkos kapitalizacijos koeficiento apatinę ribą, šios direktyvos bendrosios taisyklės turėtų būti taikomos ir turėtų išlikti taikytinos, neatsižvelgiant į tai, ar bet kuriuo metu vėliau jos rinkos kapitalizacijos koeficientas sumažėja žemiau tos ribos. Antra, visapusiškos lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos, pagal kurias leidžiama mokėjimo metu paprastai ir veiksmingai taikyti tinkamą mokesčio tarifą, turėtų būti laikomos lygiavertėmis šioje direktyvoje nustatytai lengvatų prie pajamų šaltinio sistemai. Tais dviem kriterijais kartu galima užtikrinti, kad investuotojai visoje vidaus rinkoje galėtų efektyviai naudotis veiksmingomis išskaičiuojamojo mokesčio lengvatos taikymo procedūromis visose valstybėse narėse. Valstybėse narėse, kurių akcijų rinka yra palyginti nedidelė, o nacionalinė lengvatų prie pajamų šaltinio sistema yra pakankamai veiksminga, reikalavimas pakeisti tas sistemas nebūtų laikomas proporcingu. Be to, šios direktyvos bendrosios taisyklės būtų taikomos beveik visai vidaus rinkai, todėl būtų pasiektas tinkamas konvergencijos lygis;

(4) šia direktyva suderinamos investuotojų galimybės naudotis lengvatų sistemomis visose valstybėse narėse – numatoma bendra lengvatų prie pajamų šaltinio sistema ir bendra greito grąžinimo sistema, valstybėms narėms tebepaliekant galimybę tam tikromis sąlygomis ir atsižvelgiant į valstybių narių ekonomikos išsivystymo skirtumus toliau taikyti nacionalines lengvatų prie pajamų šaltinio sistemas, kartu užtikrinant galimybę naudotis lengvatų sistemomis valstybėse narėse. Bet kuriuo atveju, priklausomai nuo rizikos vertinimo kriterijų, atitinkamos valstybės narės, kurios mano, kad tikslinga, pavyzdžiui, sustiprinti kovos su sukčiavimu mokesčiais ir piktnaudžiavimu mokesčiais priemones, galėtų taikyti šioje direktyvoje numatytas priemones;

(5) kad nacionalinė lengvatų prie pajamų šaltinio sistema būtų laikoma visapusiška, jai turėtų būti būdingi tam tikri šioje direktyvoje nustatyti konkretūs pagrindiniai ypatumai. Pagal ją turėtų būti suteikiamos plačios galimybės fiziniams asmenims ar subjektams, turintiems teisę į tokią lengvatą, ir suteikiama lengvata, jei mokesčių mokėtojas į ją turi teisę, išskyrus atvejus, kai nepateikiama valstybės narės reikalaujama informacija. Iš esmės neturėtų būti reikalaujama daugiau informacijos nei 12, 13 arba 15 straipsniuose nurodyti duomenys. Pagal nacionalinę lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą turėtų būti suteikiama prieiga tiek tiesioginėms, tiek netiesioginėms investicijoms ir joje neturėtų būti nustatyta papildomų kliūčių pasinaudoti sistema, išskyrus numatytąsias 11 straipsnio 2 dalyje. Taigi, nacionalinėje lengvatų prie pajamų šaltinio sistemoje ne tik turėtų būti numatyta teisinė galimybė gauti lengvatą, bet tokia lengvata, tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas turi teisę į ją, turėtų būti suteikiama ir *de facto*. Pagal nacionalinę sistemą neturėtų būti nustatoma papildoma pareiga, pavyzdžiui, paraleli informacijos teikimo sistema. Valstybė narė turėtų nustatyti taisykles dėl atsakomybės už išskaičiuojamojo mokesčio pajamų praradimą ir sankcijas, taikytinas pažeidus nacionalines nuostatas dėl tos lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos. Kalbant apie rinkos kapitalizacijos koeficiento sąlygą, Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA) turėtų pateikti duomenis, kurių reikalaujama pagal techninius reguliavimo standartus. Jei valstybė narė neatitinka arba nebeatitinka bent vienos iš dviejų sąlygų, susijusių su visapusiška lengvatų prie pajamų šaltinio sistema ir rinkos kapitalizacijos koeficiento riba, ji turėtų perkelti į nacionalinę teisę visas šios direktyvos nuostatas;

(6) siekiant užtikrinti proporcingą požiūrį, šia direktyva turėtų būti aprėpiamos išskaičiuojamųjų mokesčių permokos grąžinimo lengvatų procedūros tik tose valstybėse narėse, kurios, atsižvelgdamos į konkretaus investuotojo rezidavimo vietą mokesčių tikslais, dividendams grynaisiais arba akcijomis taiko skirtingų tarifų išskaičiuojamąjį mokestį. Tokiais atvejais valstybės narės turi suteikti lengvatą, jei situacijoje, kurioje taikytinas mažesnis tarifas, buvo taikytas didesnis tarifas. Tam, kad būtų galima padidinti susijusios lengvatų taikymo procedūros efektyvumą ir užtikrinti aukštesnį mokesčių mokėtojams taikomų reikalavimų laikymosi lygį, valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę įgyvendinti panašias procedūras, susijusias su palūkanų už obligacijas, kuriomis prekiaujama viešai, mokėjimais nerezidentams. Valstybėms narėms, kurioms lengvatų taikymo procedūrų, susijusių su dividendams ir, jei taikoma, palūkanoms taikomų išskaičiuojamųjų mokesčių permoka, nereikia, šioje direktyvoje nurodytos procedūros netaikomos. Tais atvejais, kai išskaičiuojamųjų mokesčių permokos grąžinimo lengvatą taikyti reikia, ir siekiant užtikrinti, kad pasinaudoti išskaičiuojamųjų mokesčių permokos grąžinimo lengvata galėtų visi, šia direktyva turėtų būti numatyta bendra lengvatų prie pajamų šaltinio sistema ir greito grąžinimo sistema, kurias turi įgyvendinti valstybės narės;

(7) kadangi investuotojai galėtų būti įsisteigę bet kurioje valstybėje narėje, taisyklės dėl bendros skaitmeninės rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymos (eTRC) turėtų būti taikomos visose valstybėse narėse. Siekiant užtikrinti, kad visi Sąjungos mokesčių mokėtojai galėtų gauti vienodą, tinkamą ir veiksmingą jų rezidavimo vietos mokesčių tikslais įrodymą, valstybės narės turėtų naudoti automatizuotas rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymų išdavimo procedūras lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos, visapusiškos lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos, greito grąžinimo sistemos arba standartinės grąžinimo sistemos taikymo tikslais, kai jie siekia gauti išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatą už dividendus, mokamus už akcijas, kuriomis prekiaujama viešai, arba, jei

taikytina, už palūkanas, mokamas už obligacijas, kuriomis prekiaujama viešai. Be to, eTRC turėtų būti išduodamos ta pačia atpažįstama ir priimtina skaitmenine forma ir jų turinys turi būti vienodas;

(8) siekiant didesnio veiksmingumo, eTRC turėtų apimti ilgiausią kalendorinių metų arba finansinių metų laikotarpį, pavyzdžiui, iš vienų kalendorinių metų į kitus pereinančius finansinius metus arba finansinius metus, kurie yra ilgesni nei vieni kalendoriniai metai, kuriam ji išduodama, ir turėtų galioti rezidavimo vietos patvirtinimo tikslu atitinkamą laikotarpį. Išduodančiosios valstybės narės turėtų galėti visiškai arba iš dalies pripažinti eTRC negaliojančia, jei mokesčių administratoriai turi įrodymų, kad mokesčių mokėtojas visą atitinkamą laikotarpį ar jo dalį nebuvo išduodančiosios valstybės narės rezidentas. Kad būtų galima veiksmingai identifikuoti Sąjungos subjektus, pažymoje eTCR turėtų būti nurodytas mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris arba, jei jo nėra, t. y. kai atitinkama valstybė narė savo mokesčių mokėtojams tokių numerių nesuteikia – funkcinis ekvivalentas mokesčių tikslais. Be to, jei eTCR išduodanti institucija tokius duomenis turi, eTCR turėtų būti nurodytas Europos unikalus atpažinties kodas (EUID) arba juridinio asmens identifikatorius (LEI), arba bet koks juridinio asmens registracijos numeris, galiojantis visą atitinkamą laikotarpį. Be to, tuo atveju, kai fizinis asmuo mokesčių mokėtojo identifikacinio numerio neturi, nes rezidavimo vietos valstybė narė savo mokesčių mokėtojams tokių numerių nesuteikia, taip pat turėtų būti galima naudoti funkcinį ekvivalentą mokesčių tikslais. Naudojami identifikatoriai turėtų galioti visą atitinkamą laikotarpį;

(9) kai taikytina, eTRC turėtų būti pateikiama nuoroda į sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, pagal kurią mokesčių mokėtojas prašo būti laikomas rezidentu mokesčių tikslais. Kad šaltinio valstybė narė pripažintų eTRC galiojančiu rezidavimo vietos mokesčių tikslais įrodymu, kai išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatą prašoma taikyti pagal sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatas, itin svarbu, kad eTCR būtų nurodyta taikytina sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Išduodančioji institucija turėtų galėtų konkrečioje eTCR nurodyti daugiau nei vieną taikytiną sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Nors eTRC visų pirma skirta išskaičiuojamojo mokesčio procedūroms įgyvendinti, jos taikymo sritis galėtų būti ir platesnė – ji galėtų būti naudojama rezidavimo vietai mokesčių tikslais įrodyti ne tik išskaičiuojamojo mokesčio procedūrų atveju. Išskaičiuojamojo mokesčio lengvatų procedūrų tikslais į eTRC neturėtų būti įtraukiama jokia papildoma informacija. Numatoma eTRC išduoti vieną kartą per kalendorinius metus arba vieną kartą per finansinius metus, net jei tas pats mokesčių mokėtojas daug kartų investuoja toje pačioje šaltinio valstybėje narėje, jei tik mokesčių mokėtojo rezidavimo vieta mokesčių tikslais išlieka ta pati;

(10) kad būtų galima pasiekti efektyvesnio išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatų taikymo tikslą, visoje Sąjungoje turėtų būti įgyvendinamos bendros procedūros, kurias taikant būtų galima greitai gauti aiškią ir patikimą informaciją apie investuotojo tapatybę, ypač tais atvejais, kai investuotojų yra daug, t. y. kai investuojama į vertybinius popierius, kuriais prekiaujama viešai, ir nustatyti atskirų investuotojų tapatybę yra sudėtinga. Pagal šias procedūras taip pat turėtų būti sudaromos sąlygos taikyti tinkamą mokesčio tarifą mokėjimo metu (lengvatą prie pajamų šaltinio) arba greitai grąžinti sumokėto mokesčio sumos permoką. Kadangi investuojant tarpvalstybiniu mastu paprastai atsiranda finansų tarpininkų mokėjimų grandinė, atitinkamos procedūros taip pat turėtų leisti atsekti ir nustatyti tarpininkų grandinę, taigi, ir pajamų srautą nuo vertybinio popieriaus emitento iki registruotojo savininko ir informaciją apie pagrindinį investuotoją. Dažniausiai pasitaikančiuose investicijų susitarimuose paprastai dalyvauja bankas saugotojas arba kitas investavimo subjektas, pavyzdžiui, tarpininkas, kuriame jo vardu pagrindinio investuotojo naudai laikomi vertybiniai popieriai. Tokiuose susitarimuose registruotuoju vertybinių popierių savininku būtų laikomas pagrindinis investuotojas. Todėl valstybės narės, kurios taiko išskaičiuojamąjį mokestį pajamoms iš vertybinių popierių ir teikia išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatą, ir nėra įdiegusios visapusiškos lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos arba jų rinkos kapitalizacijos koeficientas yra lygus šioje direktyvoje nustatytai ribai arba ją viršija, turėtų įsteigti ir tvarkyti nacionalinį tų finansų tarpininkų, kurie atlieka reikšmingą vaidmenį mokėjimų grandinėje, registrą. Turėtų būti reikalaujama, kad užregistruoti tokie finansų tarpininkai pateiktų turimą informaciją apie jų tvarkomus dividendų arba, jei taikytina, palūkanų mokėjimus. Turėtų būti reikalaujama tik tokios informacijos, kuri yra itin svarbi mokėjimų grandinei atsekti ir todėl naudinga norint užkirsti kelią sukčiavimo mokesčiais arba piktnaudžiavimo mokesčiais rizikai, jei duomenis teikiantis tarpininkas turi tokios informacijos. Valstybės narės, kurios taiko skirtingų tarifų išskaičiuojamąjį mokestį palūkanoms ir turi dalyvauti panašiose lengvatų taikymo procedūrose, arba kurios yra įdiegusios visapusišką lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą dividendų mokėjimams ir kurių rinkos kapitalizacijos koeficientas yra mažesnis už šioje direktyvoje nustatytą ribą, taip pat galėtų apsvarstyti galimybę prireikus naudotis įsteigtu nacionaliniu registru;

(11) kadangi finansų tarpininkai, kurie dažniausiai dalyvauja vertybinių popierių mokėjimų grandinėse, yra didelės įstaigos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013 ([3]), ir mokestį išskaičiuojančio asmens paslaugas teikiantys centriniai vertybinių popierių depozitoriumai, tie subjektai turėtų būti įpareigoti prašyti

([3]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl riziką ribojančių reikalavimų kredito įstaigoms, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

juos užregistruoti nacionaliniuose valstybių narių registruose. Kai tokie subjektai veikia per filialą ar filialus arba vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių bet kurioje valstybėje narėje, jiems turėtų būti leidžiama kiekvienoje šaltinio valstybėje narėje registracijos pareigą įvykdyti kaip vienam sertifikuotam finansų tarpininkui grupės lygmeniu arba atskiro filialo ar patronuojamosios įmonės lygmeniu, arba jų derinio lygmeniu. Kitiems finansų tarpininkams taip pat turėtų būti leidžiama savo nuožiūra prašyti juos užregistruoti valstybių narių nacionaliniuose registruose. Abiem atvejais, ar registracija būtų privaloma, ar savanoriška, finansų tarpininkams turėtų būti suteiktas lankstumas prašyti patiems arba būti atstovaujamiems kito finansų tarpininko, priklausančio tai pačiai grupei ir veikiančio jų vardu, kad būtų kuo labiau sumažinta administracinė našta ir poveikis tam, kaip jie nori būti organizuojami. Finansų tarpininkai prašymą užregistruoti turėtų pateikti per Europos sertifikuotų finansų tarpininkų portalą (toliau – portalas), kuris turėtų veikti kaip viena bendra prieiga. Tokie prašymai per portalą turėtų būti persiunčiami atitinkamoms valstybėms narėms. Vėliau valstybės narės turėtų priimti sprendimą dėl registracijos paraiškos. Todėl portalas turėtų būti priemonė, atspindinti valstybių narių sprendimus dėl finansų tarpininkų registracijos;

(12) šioje direktyvoje taip pat turėtų būti numatytos taisyklės dėl registracijos nacionaliniuose registruose reikalavimų ir taisyklės dėl atsisakymo registruoti. Jei prašymas užregistruoti atmetamas, finansų tarpininkams vis tiek turėtų būti leidžiama, jei pašalinami atmetimo pagrindai, vėliau pateikti dar vieną prašymą užregistruoti. Užregistruoti finansų tarpininkai atitinkamoje valstybėje narėje turėtų būti laikomi sertifikuotais finansų tarpininkais ir jiems turėtų būti taikomos direktyvoje nustatytos sertifikuotų finansų tarpininkų pareigos. Valstybės narės turėtų portale atnaujinti informaciją apie sertifikuoto finansų tarpininko registraciją. Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti numatytos taisyklės dėl sertifikuotų finansų tarpininkų pašalinimo iš nacionalinio registro arba dėl atsisakymo suteikti jiems galimybę prašyti suteikti lengvatą. Jei valstybė narė nusprendžia pašalinti sertifikuotą finansų tarpininką iš registro, atsisako suteikti sertifikuotam finansų tarpininkui galimybę prašyti suteikti lengvatą arba atmeta registracijos prašymą, ji turėtų atitinkamai atnaujinti informaciją portale. Tokio atnaujinimo tikslas – leisti valstybėms narėms įvertinti priemones, kurių buvo imtasi, pavyzdžiui, pašalinimą arba atmetimą, ir į tas priemones atsižvelgti tuo atveju, jei tas pats finansų tarpininkas ateityje pateiktų registracijos prašymą jų nacionaliniam registrui. Kiek tai susiję su bet kokiu valstybės narės priimtu su registracija ir pašalinimu iš jos nacionalinio registro susijusiu sprendimu, atitinkamų šalių teisėms ir pareigoms, įskaitant teisę apskųsti sprendimą, taikomos atitinkamos valstybės narės nacionalinės taisyklės;

(13) kad būtų užtikrintas didesnis skaidrumas dėl dividendų arba palūkanų mokėjimus gaunančio investuotojo tapatybės bei su juo susijusių aplinkybių ir dėl iš emitento gaunamų mokėjimų srauto, sertifikuoti finansų tarpininkai turėtų pateikti atitinkamą informaciją laikydamiesi atitinkamų terminų. Šioje direktyvoje turėtų būti nustatyti du informacijos teikimo būdai: tiesioginis ir netiesioginis informacijos teikimas. Kai informacija teikiama tiesiogiai, sertifikuotas finansų tarpininkas turėtų informaciją teikti tiesiogiai šaltinio valstybės narės kompetentingai institucijai. Kai informacija teikiama netiesiogiai, sertifikuoti finansų tarpininkai turėtų informaciją teikti visoje vertybinių popierių mokėjimų grandinėje eilės tvarka ir atsižvelgdami į savo padėtį vertybinių popierių mokėjimų grandinėje, kurios dalis jie yra. Ta informacija galiausiai turėtų pasiekti mokestį išskaičiuojantį asmenį arba paskirtąjį sertifikuotą finansų tarpininką, o šie informaciją turėtų pateikti šaltinio valstybės narės kompetentingai institucijai. Pranešti duomenys turėtų apimti informaciją apie tai, ar atitinkamas investuotojas atitinka reikalavimus, tačiau turėtų apsiriboti duomenis teikiančiam sertifikuotam finansų tarpininkui prieinama informacija. Finansų tarpininkams, kurie neprivalo registruotis sertifikuotais finansų tarpininkais ir nusprendė jais nesiregistruoti, neturėtų būti taikoma pareiga teikti informaciją pagal šią direktyvą. Vis dėlto tokių tarpininkų, kurie nėra sertifikuoti finansų tarpininkai, tvarkoma informacija apie mokėjimus išlieka svarbi tam, kad prieš taikant šioje direktyvoje nustatytas lengvatų sistemas būtų galima tinkamai atsekti mokėjimų grandinę;

(14) siekiant užtikrinti, kad mokėjimų grandinėje nebūtų informacijos spragų, ir siekiant suteikti investuotojams galimybę naudotis lengvatų taikymo procedūromis, šia direktyva sertifikuotam finansų tarpininkui, nepriklausomai nuo to, ar tas sertifikuotas finansų tarpininkas tiesiogiai dalyvauja konkrečioje mokėjimų grandinėje, turėtų būti leidžiama imtis finansų tarpininko vaidmens toje grandinėje. Tai reiškia, kad sertifikuotas finansų tarpininkas vykdo su informacijos teikimu ir lengvatų sistema susijusias pareigas ir prisiima su tuo susijusią atsakomybę, kurios būtų taikomos finansų tarpininkui, jei jis būtų sertifikuotas finansų tarpininkas. Taikant tą finansų tarpininkų bendradarbiavimo tvarką mokesčių administratoriai galėtų gauti visą svarbią informaciją ir veiksmingai sutikrinti informaciją visoje mokėjimų grandinėje, o investuotojai galėtų naudotis lengvatų sistema net ir tais atvejais, kai finansų tarpininkas nėra registruotas valstybėje narėje ir nėra saistomas šioje direktyvoje nustatytų pareigų;

(15) šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias sertifikuotiems finansų tarpininkams perduoti užduotis, susijusias su jų pareigų pagal šią direktyvą vykdymu, kitiems asmenims. Todėl sertifikuotam finansų tarpininkui turėtų būti leidžiama pasikliauti trečiąja šalimi, kad jis galėtų įvykdyti atitinkamas pareigas, susijusias su išskaičiuojamojo mokesčio procedūromis. Bet kuriuo atveju už tas pareigas ir toliau turėtų būti atsakingas sertifikuotas finansų tarpininkas, perdavęs savo užduotis kitiems asmenims;

(16) siekiant padidinti KRS efektyvumą ir konkurencingumą, reikėtų sudaryti sąlygas lengviau ir sparčiau taikyti pajamoms iš vertybinių popierių taikomų išskaičiuojamųjų mokesčių permokos grąžinimo lengvatų taikymo procedūras, kai susiję sertifikuoti finansų tarpininkai pateikia tinkamą informaciją, įskaitant informaciją apie investuotojo tapatybę. Prie susijusių sertifikuotų finansų tarpininkų priskiriami visi vertybinių popierių mokėjimų grandinėje nuo investuotojo iki vertybinių popierių emitento esantys sertifikuoti finansų tarpininkai, iš kurių gali būti reikalaujama pateikti informaciją apie nesertifikuotų finansų tarpininkų grandinėje atliktus mokėjimus. Atsižvelgiant į skirtingą valstybėse narėse taikomą požiūrį, turėtų būti numatytos dviejų rūšių procedūros: pirma, lengvatų prie pajamų šaltinio sistema, pagal kurią tinkamas mokesčio tarifas tiesiogiai taikomas išskaičiavimo metu, ir, antra, greito grąžinimo sistema, pagal kurią grąžinimo prašymą pateikia sertifikuotas finansų tarpininkas, o šaltinio valstybės narės mokesčių administratorius jį sutvarko per šioje direktyvoje numatytą terminą. Jei toks grąžinimas per tą terminą nesutvarkomas, už pavėluotą mokėjimą turėtų būti taikomi delspinigiai, jei taip nustatyta nacionalinėse taisyklėse. Šios direktyvos III skyrių taikančios valstybės narės turėtų galėti nustatyti lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą arba greitojo grąžinimo sistemą, arba jų derinį, užtikrindamos, kad visi investuotojai galėtų naudotis bent viena sistema pagal šios direktyvos reikalavimus. Valstybė narė, kuri pasirinko tokį derinį, turėtų galėti vieną sistemą leisti naudoti tik konkrečiais atvejais, pavyzdžiui, kai tai susiję su mažos rizikos scenarijais, su sąlyga, kad kita sistema lieka prieinama visais kitais atvejais, kuriems taikoma ši direktyva. Tie, kurie gauna mokėjimus, nepatenkančius į šios direktyvos taikymo sritį, pavyzdžiui, dividendus iš biržinių bendrovių, mokamus registruotiesiems savininkams, kurie yra šaltinio valstybės narės rezidentai vietos mokesčių tikslais, dividendus iš į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių arba palūkanas tais atvejais, kai valstybė narė nepasirinko taikyti šios direktyvos palūkanų mokėjimams, vis tiek galėtų turėti teisę prašyti išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatos pagal nacionalinę lengvatų prie pajamų šaltinio arba grąžinimo sistemą, taikytiną tokių mokėjimų procedūroms;

(17) jei nesilaikoma atitinkamų šios direktyvos reikalavimų dėl mokėjimų, patenkančių į šios direktyvos taikymo sritį, arba jei to pageidauja atitinkamas investuotojas, valstybės narės turėtų taikyti išskaičiuojamojo mokesčio lengvatos taikymo procedūras, grindžiamas nacionaline standartine grąžinimo sistema, kaip alternatyvą šioje direktyvoje nustatytoms paspartintoms procedūroms. Investuotojai, turintys teisę į lengvatą, arba jų įgaliotieji atstovai turėtų galėti susigrąžinti valstybėje narėje sumokėtą išskaičiuojamojo mokesčio permoką tik tuo atveju, jei sertifikuotas finansų tarpininkas nepasinaudojo lengvata prie pajamų šaltinio arba greito grąžinimo procedūra;

(18) kai esama sukčiavimo mokesčiais ar piktnaudžiavimo mokesčiais rizikos, prieš tvarkydamos greito grąžinimo prašymą valstybės narės turėtų galėti užtikrinti kovos su sukčiavimu priemonių vykdymą ir atlikti išsamius tyrimus. Tam valstybės narės turėtų turėti teisę tam tikromis sąlygomis atmesti grąžinimo prašymą. Tos sąlygos turėtų apimti atvejus, kai nesilaikoma tokių prašymo pateikimo reikalavimų arba kai neįmanoma atkurti mokėjimo grandinės. Grąžinimo prašymą taip pat turėtų būti galima atmesti tuo atveju, kai valstybė narė nusprendžia inicijuoti tikrinimo procedūrą arba mokesčių auditą, grindžiamą rizikos vertinimo kriterijais. Tas tikrinimo procedūras arba mokesčių auditus turėtų būti galima vykdyti bet kuriuo atveju, kuris, kaip nustatyta, kelia sukčiavimo mokesčiais ar piktnaudžiavimo mokesčiais riziką;

(19) kad būtų galima apsaugoti išskaičiuojamųjų mokesčių permokos grąžinimo lengvatų sistemas, nacionalinius registrus tvarkančios valstybės narės taip pat turėtų reikalauti, kad sertifikuoti finansų tarpininkai patikrintų, kaip lengvatos prašyti norintys investuotojai laikosi reikalavimų. \Visų pirma sertifikuoti finansų tarpininkai turėtų gauti atitinkamo investuotojo rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymą ir deklaraciją, kad tas investuotojas turi teisę į išskaičiuojamojo mokesčio lengvatą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ir, jei to reikalauja šaltinio valstybė narė, deklaraciją, kad tas investuotojas yra tikrasis savininkas dividendų ar palūkanų atžvilgiu pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kaip paaiškinta EBPO pavyzdinės sutarties dėl pajamų ir kapitalo apmokestinimo komentare dėl 10 straipsnio arba 11 straipsnio. Taigi, šaltinio valstybės narės turėtų turėti galimybę prašyti pateikti deklaraciją dėl tikrosios nuosavybės;

(20) turėtų būti reikalaujama, kad sertifikuoti finansų tarpininkai patikrintų taikytiną išskaičiuojamojo mokesčio tarifą, atsižvelgdami į konkrečias investuotojo aplinkybes, ir nurodytų, ar jie žino apie kokį nors su pagrindiniais vertybiniais popieriais susijusį finansinį susitarimą, pagal kurį neatsiskaityta, kurio galiojimo laikas nepasibaigęs arba kuris kitaip nepanaikintas iki dividendų išmokėjimo datos. Tame kontekste ši pareiga turėtų būti suprantama taip, kad investuotojui savo klientui artimiausias sertifikuotas finansų tarpininkas turėtų imtis pagrįstų priemonių, kad

tokie patikrinimai būtų atliekami sąžiningai. Pavyzdžiui, sertifikuoti finansų tarpininkai turėtų patikrinti, ar eTRC arba jai lygiaverčiame dokumente pateikta informacija, arba investuotojo deklaracijoje pateikta informacija neprieštarauja informacijai, kurią tie sertifikuoti finansų tarpininkai apie savo klientus surinko vykdydami įprastą veiklą. Tokia informacija apima investuotojo sąskaitos informaciją ir kitą informaciją, kurią jie galbūt surinko laikydamiesi taikytinų taisyklių „pažink savo klientą“. Todėl neturėtų būti reikalaujama, kad sertifikuoti finansų tarpininkai atliktų papildomus patikrinimus arba prašytų savo kliento pateikti papildomos informacijos ir ją iš jo rinktų. Be to, turėtų būti reikalaujama, kad investuotojas informuotų finansų tarpininką apie visus svarbių su juo susijusių aplinkybių pasikeitimus. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama leisti, kad išsamaus patikrinimo reikalavimai būtų taikomi kasmet, nebent sertifikuotas finansų tarpininkas žino arba turėtų žinoti, kad pasikeitė aplinkybės arba kad informacija yra neteisinga ar nepatikima;

(21) išskaičiuojamojo mokesčio lengvatos taikymo procedūros pagal šią direktyvą taikomos su sąlyga, kad registruotasis savininkas, t. y. fizinis asmuo arba subjektas, turintis teisę gauti dividendus arba palūkanas kaip vertybinių popierių turėtojas, taip pat yra asmuo, pagal atitinkamai šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo turintis teisę į išskaičiuojamojo mokesčio lengvatą. Jei registruotasis savininkas taip pat turi teisę į lengvatą, turėtų būti taikomos tik nuostatos dėl tiesioginių investicijų. Tačiau tais atvejais, kai registruotasis savininkas nėra asmuo, turintis teisę į lengvatą, turėtų būti taikomos nuostatos dėl netiesioginių investicijų. Pagal nuostatas dėl netiesioginių investicijų suteikiama lengvata tais atvejais, kai tam tikri kolektyvinio investavimo subjektai (KIS) arba jų investuotojai galėtų turėti teisę į lengvatą, tačiau nėra registruotieji savininkai, nes vertybinius popierius laiko kitas juridinis asmuo arba mokesčių tikslais skaidrus KIS. Nuostatomis dėl netiesioginių investicijų užtikrinama, kad teisėti investuotojai galėtų naudotis procedūromis pagal šią direktyvą. Todėl KIS sąvoka turėtų būti suprantama taip, kad ji apima ir KIS, kurie turi teisę į išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatą savo pačių vardu, taip pat KIS, kurių atveju teisę į lengvatą turi KIS akcinio kapitalo dalį turintys investuotojai, remiantis šaltinio valstybės narės nacionalinėmis taisyklėmis arba sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Kai sertifikuotas finansų tarpininkas dalyvauja netiesioginėse investicijose, jam vis tiek turėtų taikoma pareiga laikytis išsamaus patikrinimo reikalavimų. Be to, sertifikuotą finansų tarpininką turėtų būti galima laikyti atsakingu, jei būtų prarastos mokesčių pajamos;

(22) pripažįstama, kad finansiniais susitarimais galima naudotis siekiant visiškai arba iš dalies perduoti vertybinio popieriaus nuosavybę arba susijusią investavimo riziką. Taip pat yra buvę atvejų, kai tokiais susitarimais buvo naudojamasi taikant dividendų arbitražo ir mokesčių už dividendus vengimo schemas, pavyzdžiui, schemas „Cum Ex“ ir „Cum Cum“, vien tik siekiant susigrąžinti mokestį, kai neturima į tai teisės, arba padidinti grąžintiną sumą, į kurią investuotojas turėjo teisę. Tokius susitarimus kaip ateities sandoriai, atpirkimo sandoriai, vertybinių popierių skolinimas ir vertybinių popierių skolinimasis, pirkimo siekiant parduoti atgal sandoriai arba pardavimo siekiant atpirkti sandoriai, išvestinės priemonės, garantinės įmokos skolinimo sandoriai ir sandoriai dėl kainų skirtumo turėtų būti galima laikyti finansiniais susitarimais tais atvejais, kai jie yra susiję su laikinu arba nuolatiniu nuosavybės išskaidymu tarp fizinio asmens ar subjekto, prisiimančio ekonominę investicijos riziką, ir akcijos ar su ja susijusių teisių teisinio savininko. Šių pavyzdžių sąrašas nėra baigtinis;

(23) be to, finansinių susitarimų atveju suprantama, kad vertybinių popierių nuosavybės teisė nėra perduodama pirkėjui arba skolininkui, jei atlikus bet kokius teisinius sandorius, pavyzdžiui, vertybinių popierių skolinimo sandorius, pasirinkimo sandorius ar ateities sandorius, ekonominė rizika ir toliau tenka vertybinių popierių pardavėjui arba skolintojui. Bet kokį susitarimą, pagal kurį dividendai yra kompensuojami tarp atitinkamų šalių, turėtų būti galima laikyti finansiniu susitarimu. Atitinkamoms šalims ne visada kompensuojama grynaisiais pinigais, tačiau taip pat gali būti kompensuojama labiau netiesioginiais būdais, pavyzdžiui, vertybinių popierių ar išvestinių finansinių priemonių kainos skirtumais. Informacija apie finansinius susitarimus yra būtina, kad mokesčių administratoriai galėtų kovoti su sukčiavimu mokesčiais ir piktnaudžiavimu mokesčiais. Kai tokia informacija teikiama tiesiogiai, turėtų būti reikalaujama, kad ją teiktų tik sertifikuoti finansų tarpininkai, kurie dėl savo padėties grandinėje galėjo tiesiogiai dalyvauti atitinkamame finansiniame susitarime; tai taikoma tiems sertifikuotiems finansų tarpininkams, kurie prašo suteikti lengvatą. Kai tokia informacija teikiama netiesiogiai, informaciją apie finansinius susitarimus turėtų teikti registruotojo savininko sertifikuotas finansų tarpininkas. Tokiais atvejais ta informacija turėtų būti teikiama visoje vertybinių popierių mokėjimų grandinėje eilės tvarka ir galiausiai pasiekti mokestį išskaičiuojantį asmenį arba paskirtąjį sertifikuotą finansų tarpininką. Tai reiškia, kad kiti informaciją teikiantys sertifikuoti finansų tarpininkai turi perduoti informaciją apie tuos finansinius susitarimus mokestį išskaičiuojančiam asmeniui arba paskirtajam sertifikuotam finansų tarpininkui, net jei tie informaciją teikiantys sertifikuoti finansų tarpininkai tiesiogiai nedalyvauja atitinkamame finansiniame susitarime. Obligacijų ir palūkanų mokėjimų atveju pateikti informacijos apie finansinius susitarimus neturėtų būti reikalaujama;

(24) valstybės narės turėtų galėti apriboti lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos arba greito grąžinimo sistemos taikymą, jei jos kelia didesnę sukčiavimo mokesčiais arba piktnaudžiavimo mokesčiais riziką. Todėl tikslinga nustatyti tokių atvejų sąrašą, kai valstybės narės turi galimybę atmesti prašymus suteikti lengvatą ir atlikti papildomus patikrinimus.

Siekiant atsižvelgti į nacionalinių teisės sistemų skirtumus ir ypač į mokesčių rizikos vertinimus, parengti tokį sąrašą neturėtų būti privaloma, o valstybės narės turėtų galėti savo nuožiūra nustatyti, kuriems iš tokių atvejų turėtų būti taikoma standartinė grąžinimo sistema. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tais atvejais, kuriuos valstybės narės laiko didesnės rizikos atvejais, nacionalinėmis taisyklėmis, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, nebūtų leidžiama pasinaudoti lengvata prie pajamų šaltinio arba greitu grąžinimu. Tokiomis priemonėmis būtų užtikrinama, kad mokesčių administratoriai turėtų geresnes galimybes kovoti su piktnaudžiavimo schemomis, nes jie turėtų galimybę atlikti papildomus patikrinimus, kad nustatytų, ar prašymai suteikti lengvatą yra pagrįsti ir turi būti patenkinti. Viena iš tokių priemonių yra riba, susijusi su bendra dividendų suma. Ta riba turėtų būti apskaičiuojama kiekvienam registruotajam savininkui arba investuotojui, turinčiam teisę į išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatą, jei registruotasis savininkas yra kolektyvinio investavimo subjektas arba tokio subjekto paskirtas juridinis asmuo. Ta riba neturėtų būti taikoma tais atvejais, kai teisę pasinaudoti lengvata turi kolektyvinio investavimo subjektas, kuris yra įsteigtas ir reguliuojamas Sąjungoje, valstybės narės valstybinė pensijų sistema arba profesinių pensijų įstaiga, kuri yra valstybės narės įregistruota arba kuriai ji yra išdavusi leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/2341 ([4]) 9 straipsnio 1 dalį. Tie subjektai, sistemos ir įstaigos yra griežtai reguliuojami, jų priežiūrą vykdo nacionalinės kompetentingos institucijos ir joms taikoma griežta vidaus kontrolė. Tokiu reguliavimu ir priežiūra užtikrinamas atitinkamų taisyklių vykdymas ir kuo labiau sumažinama sukčiavimo mokesčiais ir piktnaudžiavimo mokesčiais rizika;

(25) vis dėlto yra atvejų, kai mokesčių mokėtojai galėtų prašyti taikyti sumažintą išskaičiuojamojo mokesčio tarifą, remdamiesi nacionalinėmis taisyklėmis įgyvendinamais Sąjungos teisės aktais. Taip paprastai būtų tuo atveju, kai pagal nacionalines taisykles užtikrinama, kad įsisteigimo laisvės arba laisvo kapitalo judėjimo teisės būtų vienodai suteikiamos panašiomis vidaus ir užsienio situacijomis, arba tais atvejais, kai direktyva perkeliama į nacionalinę teisę. Tokiais atvejais gali prireikti atlikti patikrinimus, visų pirma siekiant įvertinti, ar situacijos panašios ir ar nacionalinė teisė taikytina tarpvalstybiniams atvejams. Jei tokius patikrinimus reikalaujama atlikti, valstybės narės turėtų turėti galimybę tuos atvejus traktuoti pagal jų esamą nacionalinę lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą, nes taip išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatos būtų taikomos greičiausiu ir saugiausiu būdu;

(26) atsižvelgiant į svarbų sertifikuotų finansų tarpininkų vaidmenį teikiant išsamią ir teisingą informaciją, kuri yra išskaičiuojamojo mokesčio lengvatos arba grąžinimo pagrindas, tikslinga valstybių narių nacionalinėse taisyklėse nustatyti bent jau taisykles, pagal kurias sertifikuoti finansų tarpininkai gali būti laikomi visiškai ar iš dalies atsakingais dėl išskaičiuojamojo mokesčio pajamų praradimo, įvykusio dėl to, kad jie visiškai ar iš dalies nesilaikė pagrindinių šioje direktyvoje nustatytų pareigų. Valstybės narės turėtų turėti galimybę savo nacionalinėse taisyklėse nustatyti bendrąją ir individualiąją sertifikuotų finansų tarpininkų, prašančių suteikti lengvatą, atsakomybę be kaltės. Be to, kiti atsakomybės aspektai ir toliau turėtų būti visapusiškai reglamentuojami valstybių narių nacionalinėmis taisyklėmis. Tie kiti aspektai apima kartu arba individualiai veikiančius mokestį išskaičiuojančius asmenis, kurie veikia ne kaip sertifikuoti finansiniai tarpininkai, ir atvejus, susijusius su tiesiogine arba netiesiogine registruotųjų savininkų ir investuotojų, kurie sertifikuotiems finansų tarpininkams pateikia neišsamią arba neteisingą informaciją, atsakomybe. Šioje direktyvoje nenustatomos taisyklės dėl atsakomybės, susijusios su standartine grąžinimo sistema;

(27) siekiant užtikrinti taikytinų taisyklių veiksmingumą, valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikytinų už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus. Šios sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;

(28) siekiant skatinti KRS kaip visumą ir apsaugoti valstybių narių mokestines pajamas, itin svarbu šią direktyvą tinkamai perkelti į nacionalinę teisę kiekvienoje atitinkamoje valstybėje narėje. Todėl valstybės narės turėtų Komisijai reguliariai teikti statistinę informaciją apie nacionalinių priemonių, priimtų pagal šią direktyvą, įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą jų teritorijoje. Komisija, remdamasi valstybių narių pateikta informacija ir kitais turimais duomenimis, turėtų parengti taikytinų taisyklių veiksmingumo vertinimą. Jį atlikdama, Komisija turėtų apsvarstyti būtinybę šia direktyva nustatytas taisykles atnaujinti;

(29) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, ypač dėl skaitmeninės rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymos, portalo, finansų tarpininkų duomenų teikimo, registruotojo savininko deklaracijos ir prašymo suteikti lengvatą pagal šią direktyvą, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti standartines

([4]) 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2341 dėl profesinių pensijų įstaigų (PPĮ) veiklos ir priežiūros (OL L 354, 2016 12 23, p. 37).

nesudėtingas formas, įskaitant lingvistines nuostatas. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([5]);

(30) bet koks duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą turėtų būti atliekamas laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 ([6]). Duomenų tvarkymo veikla, numatyta pagal šią direktyvą, turi tikslą tarnauti bendram viešajam interesui, konkrečiai apmokestinimo klausimų srityje, ir papildomus tikslus kovoti su sukčiavimu mokesčiais, mokesčių vengimu ir mokesčių slėpimu, užtikrinti mokestines pajamas ir skatinti teisingą apmokestinimą, o tai stiprina socialinės, politinės ir ekonominės įtraukties valstybėse narėse galimybes. Todėl, siekiant tinkamai taikyti šią direktyvą ir apsaugoti tuos bendro viešojo intereso tikslus, valstybės narės turėtų turėti galimybę apriboti tam tikrų Reglamente (ES) 2016/679 nustatytų duomenų subjektų teisių taikymo sritį. Vis dėlto tokie apribojimai neturėtų viršyti to, kas tikrai būtina tiems tikslams pasiekti. Kalbant apie papildomą informaciją, kurios pagal šią direktyvą gali būti reikalaujama mokesčių mokėtojo rezidavimo vietai mokesčių tikslais įrodyti, tokios informacijos, susijusios su fiziniu asmeniu, rinkimas turėtų būti suprantamas kaip apsiribojantis fizinio asmens tapatybės nustatymu;

(31) kadangi šios direktyvos tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl tarpvalstybinio atitinkamų sandorių pobūdžio ir būtinybės mažinti reikalavimų vykdymo išlaidas visoje vidaus rinkoje tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(32) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725 ([7]) 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, ir jis pateikė nuomonę 2023 m. rugpjūčio 8 d.,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl:

a) valstybių narių skaitmeninių rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymų išdavimo ir

b) išskaičiuojamojo mokesčio, kurį valstybė narė gali imti už registruotiesiems savininkams, kurie nėra tos valstybės narės rezidentai mokesčių tikslais, mokamus dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama viešai, ir, kai taikytina, palūkanas už obligacijas, kuriomis prekiaujama viešai, permokos lengvatos taikymo procedūra.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. I ir IV skyriai taikomi visoms valstybėms narėms. II skyrius taikomas visoms valstybėms narėms visų fizinių asmenų ir subjektų, kurie jų jurisdikcijoje yra rezidentai mokesčių tikslais, atžvilgiu.

([5]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

([6]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

([7]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

2. III skyrius tampa taikomas visoms valstybėms narėms, kurios taiko išskaičiuojamojo mokesčio, taikomo dividendams, mokamiems už subjekto, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais jų jurisdikcijoje, išleistas akcijas, kuriomis prekiaujama viešai, permokos grąžinimo lengvatą, jei:

a) jos neturi visapusiškos lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos, taikomos tokiai išskaičiuojamojo mokesčio permokai, arba

b) jų rinkos kapitalizacijos koeficientas, kaip nurodyta keturiuose naujausiuose Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (toliau – ESMA) pranešimuose, kurie yra prieinami 2028 m. gruodžio 31 d., ketverius metus iš eilės kasmet yra 1,5 % arba didesnis.

3. Valstybė narė, kuri turi visapusišką lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą, taikomą išskaičiuojamojo mokesčio, taikomo dividendams, mokamiems už jų jurisdikcijos rezidento išleistas akcijas, kuriomis prekiaujama viešai, permokai, gali pasirinkti taikyti III skyrių, jei jos rinkos kapitalizacijos koeficientas, kaip nurodyta keturiuose naujausiuose ESMA pranešimuose, kurie yra prieinami 2028 m. gruodžio 31 d., bent vienais iš ketverių metų iš eilės yra mažesnis nei 1,5 %.

4. Valstybė narė pradeda taikyti III skyrių per penkerius metus nuo tos dienos, kai ESMA ketvirtą kartą iš eilės paskelbia duomenis, rodančius, kad tos valstybės narės rinkos kapitalizacijos koeficientas ketverius metus iš eilės kasmet pasiekė arba viršijo 1,5 %.

5. III skyrių gali taikyti valstybė narė, kuri taiko išskaičiuojamojo mokesčio, taikomo palūkanoms, mokamoms už jos jurisdikcijos rezidento išleistas akcijas, kuriomis prekiaujama viešai, permokos grąžinimo lengvatą.

6. Kai III skyrius tampa taikytinas bet kuriai valstybei narei pagal šio straipsnio 2 arba 4 dalį, jis toliau taikomas tai valstybei narei, neatsižvelgiant į tai, ar tebetenkinamos jo taikymą lėmusios sąlygos.

Jei valstybė narė pagal šio straipsnio 3 dalį pasirenka taikyti III skyrių, pasinaudojimas šia galimybe yra neatšaukiamas.

3 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) išskaičiuojamojo mokesčio permoka – skirtumas tarp išskaičiuojamojo mokesčio, kurį valstybė narė, taikydama bendrą nacionalinį tarifą, taiko savininkams nerezidentams mokamiems dividendams arba palūkanoms už vertybinius popierius, sumos ir mažesnės išskaičiuojamojo mokesčio, kurį ta valstybė narė taiko tiems patiems dividendams arba palūkanoms atitinkamai pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo arba konkrečias nacionalines taisykles, sumos;

2) akcija, kuria prekiaujama viešai – akcija, kuria leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba kuria prekiaujama daugiašalėje prekybos sistemoje;

3) obligacija, kuria prekiaujama viešai – obligacija, kuria leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba kuria prekiaujama daugiašalėje prekybos sistemoje arba organizuotos prekybos sistemoje;

4) finansų tarpininkas – bet kuris iš šių subjektų, kuris veikia vertybinių popierių mokėjimų grandinėje tarp vertybinių popierių emitento ir registruotojo savininko, gaunančio mokėjimus už tokius vertybinius popierius:

   a) centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014 ([8]) 2 straipsnio 1 punkte;

   b) kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

   c) investicinė įmonė;

   d) bet kurio iš a, b arba c punktuose nustatyto subjekto filialas, arba

([8]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

e) trečiosios valstybės juridinis asmuo, kuriam pagal analogiškus trečiosios valstybės teisės aktus suteiktas leidimas teikti paslaugas, analogiškas toms, kurias teikia bet kuris iš a, b arba c punktuose nustatytų subjektų ar šio trečiosios valstybės juridinio asmens filialas;

5) sertifikuotas finansų tarpininkas – finansų tarpininkas, užregistruotas nacionaliniame registre, kaip nurodyta 5 straipsnyje;

6) subjektas – juridinis asmuo arba juridinė struktūra, įskaitant, bet neapsiribojant, korporaciją, ūkinę bendriją, patikos fondą arba fondą;

7) kolektyvinio investavimo subjektas – KIPVPS, ES AIF arba ES AIFV valdomas alternatyvaus investavimo fondas, arba bet kuris kitas kolektyvinio investavimo subjektas, kuris pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo turi teisę į išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatą, arba kolektyvinio investavimo subjektas, kurio pagrindiniai investuotojai turi teisę į tokią lengvatą, kurios gali būti prašoma jų vardu, išskyrus tokius kolektyvinio investavimo subjektus, kurie patys arba kurių valdytojas ar depozitariumas yra įsteigti trečiojoje valstybėje, įtrauktoje į Tarybos išvadų mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų atnaujinto ES sąrašo I priedą arba Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2016/1675 ([9]) priedo I lentelę;

8) profesinių pensijų įstaiga – profesinių pensijų įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2016/2341 6 straipsnio 1 punkte;

9) EUID – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1132 ([10]) 16 straipsnyje nurodytas Europos unikalus atpažinties kodas;

10) mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris (TIN) – valstybėje narėje registruoto savininko unikalus atpažinties kodas mokesčių tikslais;

11) išskaičiuojamojo mokesčio lengvatos taikymo procedūra – procedūra, pagal kurią registruotajam savininkui, gaunančiam dividendus arba palūkanas už vertybinius popierius, už kuriuos gali būti sumokėta išskaičiuojamojo mokesčio permoka, taikoma lengvata esant tokio išskaičiuojamojo mokesčio permokai arba permoka grąžinama;

12) kompetentinga institucija – pagal 5 straipsnį valstybės narės paskirta institucija ir bet kuris asmuo, pagal nacionalines taisykles tokios institucijos įgaliotas jos vardu veikti šios direktyvos tikslais;

13) vertybinis popierius – akcija, kuria prekiaujama viešai, arba obligacija, kuria prekiaujama viešai;

14) depozitoriumo pakvitavimai – valstybės narės arba trečiosios valstybės kapitalo rinkos apyvartoje esančios finansinės priemonės, kurių turėtojui priklauso Sąjungoje įsisteigusio emitento vertybinių popierių nuosavybės teisės ir kuriomis galima prekiauti valstybės narės arba trečiosios valstybės prekybos vietoje ir prekiaujama neatsižvelgiant į emitento vertybinius popierius;

15) didelė įstaiga – didelė įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 146 punkte;

16) grupė – grupė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB ([11]) 2 straipsnio 12 punkte;

17) mokestį išskaičiuojantis asmuo – subjektas, kuriam pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles tenka atsakomybė arba kuris pagal jas yra įgaliotas išskaičiuoti išskaičiuojamąjį mokestį iš mokamų dividendų ar palūkanų už vertybinius popierius ir tokį išskaičiuojamąjį mokestį pervesti šaltinio valstybės narės mokesčių administratoriui;

([9]) 2016 m. liepos 14 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2016/1675, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 nustatant strateginių trūkumų turinčias didelės rizikos trečiąsias valstybes (OL L 254, 2016 9 20, p. 1).

([10]) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017 6 30, p. 46).

([11]) 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

18) apskaitos diena – vertybinio popieriaus emitento nustatyta data, kurią, pasibaigus darbo dienai, remiantis finansų tarpininko apskaitos sistemoje įrašytomis sureguliuotomis pozicijomis, nustatoma to vertybinio popieriaus turėtojo tapatybė ir vertybinio popieriaus suteikiamos teisės;

19) atsiskaitymas – vertybinių popierių sandorio užbaigimas siekiant įvykdyti to sandorio šalių įsipareigojimus pervedant lėšas arba vertybinius popierius, arba tiek vieną, tiek kitą, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 909/2014 2 straipsnio 1 dalies 7 punkte;

20) registruotasis savininkas – fizinis arba juridinis asmuo, turintis teisę gauti dividendus arba palūkanas iš vertybinių popierių, apmokestinamų prie šaltinio išskaičiuojamu mokesčiu valstybėje narėje, kaip vertybinių popierių turėtojas apskaitos dieną, nedarant poveikio sandorių, už kuriuos dar neatsiskaityta, koregavimams, kurie galėtų būti atlikti pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles, ir kuris nėra finansų tarpininkas, veikiantis kitų vardu tų dividendų ar palūkanų atžvilgiu;

21) investicinė sąskaita – registruotiesiems savininkams finansų tarpininkų suteikta (-os) sąskaita (-os), kurioje (-iose) laikomi arba registruojami jų vertybiniai popieriai;

22) grynųjų pinigų sąskaita – sąskaita (-os), į kurią (-ias) atliekami mokėjimai, susiję su investicinėje sąskaitoje laikomais arba registruojamais vertybiniais popieriais;

23) dividendų išmokėjimo data – data, nuo kurios akcijomis prekiaujama be jų suteikiamų teisių, įskaitant, kai aktualu, teisę dalyvauti ir balsuoti visuotiniame susirinkime;

24) mokėjimo data – data, kurią registruotajam savininkui turi būti mokami dividendai už akcijas, kuriomis prekiaujama viešai, arba palūkanos už obligacijas, kuriomis prekiaujama viešai;

25) finansinis susitarimas – susitarimas ar keletas susitarimų arba sutartinis įsipareigojimas, pagal kurį:

    a) bet kuri akcijos, kuria prekiaujama viešai ir už kurią mokami dividendai, nuosavybės dalis yra arba galėtų būti visam laikui arba laikinai perduodama susijusiai arba nepriklausomai šaliai arba

    b) dividendai yra visiškai arba iš dalies kompensuojami tarp susijusių ar nepriklausomų šalių grynaisiais pinigais arba bet kuria kita forma;

26) vertybinių popierių mokėjimų grandinė – finansų tarpininkų, kurie tvarko dividendų arba palūkanų už vertybinius popierius mokėjimą tarp vertybinių popierių emitento ir registruotojo savininko, kuriam mokami dividendai arba palūkanos už tokius vertybinius popierius, seka – tokia grandinė apima tarpininkus, kurie yra investicinės įmonės, turinčios veiklos leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/65/ES ([12]), arba kurie yra kredito įstaigos, turinčios veiklos leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES ([13]), kai jie teikia vieną ar daugiau investicinių paslaugų arba vykdo investicinę veiklą, taip pat trečiųjų valstybių juridinius asmenis, turinčius veiklos leidimą pagal analogiškus trečiosios valstybės, kurioje yra rezidavimo vieta, taisykles, kai jie teikia investicines paslaugas arba vykdo investicinę veiklą;

27) sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo – galiojantis dviejų ar daugiau jurisdikciją turinčių subjektų susitarimas ar konvencija, kuriuo (-ia) numatyta panaikinti dvigubą pajamų ir, kai taikytina, kapitalo apmokestinimą;

28) šaltinio valstybė narė – vertybinių popierių emitento, mokančio dividendus arba palūkanas, rezidavimo valstybė narė;

29) greito grąžinimo sistema – sistema, pagal kurią dividendai arba palūkanos išmokami atsižvelgiant į bendrą nacionalinį išskaičiuojamojo mokesčio tarifą, gavus prašymą grąžinti išskaičiuojamojo mokesčio permoką per 14 straipsnyje nustatytą laikotarpį;

30) lengvatų prie pajamų šaltinio sistema – sistema, pagal kurią, remiantis taikytinomis nacionalinėmis taisyklėmis arba tarptautiniais susitarimais, pavyzdžiui, atitinkama sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, dividendų arba palūkanų mokėjimo metu taikomas atitinkamas išskaičiuojamojo mokesčio tarifas;

([12]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

([13]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

31) visapusiška lengvatų prie pajamų šaltinio sistema – valstybės narės taikoma lengvatų prie pajamų šaltinio sistema, atitinkanti visas šias sąlygas:

a) šia sistema galimybė pasinaudoti lengvata suteikiama bet kuriam fiziniam asmeniui ar subjektui, turinčiam teisę į lengvatą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, priklausomai nuo to, kas taikytina;

b) ja lengvata pagal a punktą bet kuriam fiziniam asmeniui arba subjektui suteikiama mokėjimo dieną, išskyrus atvejus, kai nepateikiama informacija, kurios reikalauja valstybė narė, kuri taiko tokią lengvatą;

c) išskyrus atvejus, kai susiklosto 11 straipsnio 2 dalyje išdėstytos aplinkybės, valstybė narė neatmeta prašymų suteikti lengvatą,;

d) išskyrus atvejus, kai susiklosto 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės, valstybė narė nereikalauja, kad fizinis asmuo ar subjektas, turintis teisę į lengvatą, arba finansų tarpininkas, kuris nėra mokestį išskaičiuojantis asmuo, pateiktų papildomos informacijos, ir jam nenustato papildomų pareigų, išskyrus atitinkamai 12, 13 ir 15 straipsniuose numatytos informacijos ir pareigų reikalavimą;

e) valstybė narė yra nustačiusi taisykles dėl atsakomybės už visų išskaičiuojamojo mokesčio pajamų arba jų dalies praradimą, kai ta valstybė narė jas praranda dėl tos lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos taikymo, ir

f) valstybė narė yra nustačiusi taisykles dėl veiksmingų, proporcingų ir atgrasomų sankcijų, taikomų pažeidus nacionalines nuostatas dėl tos lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos;

32) rinkos kapitalizacija – bendra valstybėje narėje atstovaujamų bendrovių, kurių akcijomis prekiaujama reguliuojamoje rinkoje arba daugiašalėje prekybos platformoje, akcijų, kuriomis prekiaujama viešai, vertė, kurią kasmet skelbia ESMA;

33) rinkos kapitalizacijos koeficientas – procentais išreikštas tam tikrų metų valstybės narės rinkos kapitalizacijos gruodžio 31 d. ir bendros Sąjungos rinkos kapitalizacijos gruodžio 31 d. santykis;

34) standartinė grąžinimo sistema – sistema, pagal kurią dividendai arba palūkanos išmokami atsižvelgiant į bendrą nacionalinį išskaičiuojamojo mokesčio tarifą, gavus prašymą grąžinti išskaičiuojamojo mokesčio permoką pagal kitą nei 14 straipsnyje nustatytą procedūrą;

35) investicinė įmonė – investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

36) KIPVPS – KIPVPS, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB ([14]) 1 straipsnio 2 dalyje;

37) ES AIF – ES AIF, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES ([15]) 4 straipsnio 1 dalies k punkte;

38) ES AIFV – ES AIFV, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies l punkte.

2. Šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktų tikslais reguliuojama rinka, daugiašalė prekybos sistema ir organizuotos prekybos sistema – reguliuojama rinka, daugiašalė prekybos sistema ir organizuotos prekybos sistema, kaip apibrėžta atitinkamai Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21, 22 ir 23 punktuose.

3. 1 dalies 20 punkto tikslais šaltinio valstybės narės pagal savo nacionalines taisykles depozitoriumo pakvitavimų turėtoją gali laikyti registruotuoju savininku, o ne pagrindinių vertybinių popierių turėtoju, tarsi depozitoriumo pakvitavimų turėtojas būtų tiesiogiai investavęs į tuos vertybinius popierius.

([14]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

([15]) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

II SKYRIUS

Skaitmeninė rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažyma

4 straipsnis

Skaitmeninė rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažyma (eTRC)

1. Valstybės narės numato automatizuotą skaitmeninių rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymų (eTRC) išdavimo jų jurisdikcijoje rezidentais mokesčių tikslais laikomiems fiziniams asmenims ar subjektams procesą.

2. Išskyrus atvejus, kai taikoma 4 dalis, valstybės narės, remdamosi informacija, apie kurią išduodančioji institucija žino išdavimo dieną, išduoda eTRC per 14 kalendorinių dienų nuo prašymo pateikimo. Pažyma eTRC turi atitikti I priede nustatytus techninius reikalavimus ir į ją įtraukiama ši informacija:

a) jei mokesčių mokėtojas yra fizinis asmuo – vardas ir pavardė, gimimo data ir mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris arba, jei jo nėra, bet koks funkcinis ekvivalentas, naudojamas mokesčių tikslais;

b) jei mokesčių mokėtojas yra subjektas – pavadinimas, mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris arba, jei jo nėra, bet koks funkcinis ekvivalentas, naudojamas mokesčių tikslais, ir, jei jis yra, Europos unikalus atpažinties kodas (EUID) arba juridinio asmens identifikatorius (LEI), arba bet koks juridinio asmens registracijos numeris, galiojantis visą eTRC galiojimo laikotarpį;

c) mokesčių mokėtojo adresas;

d) eTRC išdavimo data;

e) laikotarpis, kuriuo galioja sutartis;

f) eTRC išduodantis mokesčių administratorius;

g) viena ar daugiau sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, pagal kurias mokesčių mokėtojas prašo būti laikomas rezidentu mokesčių tikslais pažymą išduodančioje valstybėje narėje, kai taikytina;

h) bet kokia papildoma informacija, būtina mokesčių mokėtojo rezidavimo vietai mokesčių tikslais įrodyti, jei eTRC neturi būti naudojama išskaičiuojamojo mokesčio permokos grąžinimo lengvatai Sąjungoje.

3. Pažyma eTRC turi:

a) apimti laikotarpį, neviršijantį kalendorinių metų arba finansinių metų, kuriems ji išduota, priklausomai nuo to, kas taikytina pažymą išduodančioje valstybėje narėje, ir

b) galioti siekiant patvirtinti rezidavimo mokesčių tikslais vietą pažymos galiojimo laikotarpiu, išskyrus atvejus, kai eTRC išduodanti valstybė narė turi įrodymų, kad eTRC nurodytas asmuo visą tą laikotarpį arba jo dalį nėra rezidentas mokesčių tikslais jos jurisdikcijoje, ir ta valstybė narė visiškai arba iš dalies pripažįsta eTRC negaliojančia.

4. Jei konkretaus mokesčių mokėtojo rezidavimo vietai mokesčių tikslais patikrinti reikia daugiau kaip 14 kalendorinių dienų, valstybė narė informuoja eTRC prašantį fizinį asmenį arba subjektą apie reikalingą papildomą laiką ir vėlavimo priežastis.

5. Valstybės narės pripažįsta kitos valstybės narės išduotą eTRC kaip mokesčių mokėtojo rezidavimo toje kitoje valstybėje narėje įrodymą pagal 3 dalį, nedarant poveikio valstybių narių galimybei įrodyti, kad mokesčių mokėtojas yra rezidentas mokesčių tikslais jų jurisdikcijoje.

6. Valstybė narė imasi tinkamų priemonių reikalauti, kad fizinis asmuo arba subjektas, laikomas rezidentu mokesčių tikslais jos jurisdikcijoje, informuotų eTRC išduodantį mokesčių administratorių apie visus pasikeitimus, kurie galėtų turėti įtakos eTRC galiojimui arba turiniui.

7. Valstybės narės imasi būtinų priemonių reikalauti, kad būtų pateikta eTRC, jei fizinis asmuo arba subjektas, laikomas rezidentu mokesčių tikslais valstybėje narėje, turi pateikti rezidavimo vietos mokesčių tikslais įrodymą, kad būtų galima taikyti lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą arba greito grąžinimo sistemą siekiant gauti išskaičiuojamojo mokesčio,

taikomo dividendams, mokamiems už jų jurisdikcijos rezidento išleistas akcijas, kuriomis prekiaujama viešai, arba palūkanoms, mokamoms už jų jurisdikcijos rezidento išleistas obligacijas, kuriomis prekiaujama viešai, jei taikytina, permokos grąžinimo lengvatą.

8. Komisija priima su eTRC išdavimu susijusius įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos standartinės kompiuterinės formos, įskaitant lingvistines nuostatas, ir techniniai protokolai, įskaitant saugumo standartus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

III SKYRIUS

Išskaičiuojamojo mokesčio lengvatos taikymo procedūra

1 skirsnis

Sertifikuoti finansų tarpininkai

5 straipsnis

Nacionalinis sertifikuotų finansų tarpininkų registras

1. 2 straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodytos valstybės narės sukuria nacionalinį sertifikuotų finansų tarpininkų registrą.

2. 2 straipsnio 3 ir 5 dalyse nurodytos valstybės narės, pasirinkusios taikyti III skyrių, sukuria nacionalinį sertifikuotų finansų tarpininkų registrą.

3. Valstybės narės, sukuriančios nacionalinį registrą pagal 1 arba 2 dalis, paskiria kompetentingą instituciją, atsakingą už to nacionalinio registro tvarkymą ir atnaujinimą.

4. Nacionaliniame registre pateikiama ši informacija apie sertifikuotus finansų tarpininkus:

a) sertifikuoto finansų tarpininko pavadinimas;

b) sertifikuoto finansų tarpininko registracijos data;

c) sertifikuoto finansų tarpininko kontaktiniai duomenys ir svetainė, jei ji yra;

d) EUID arba, jei sertifikuotas finansų tarpininkas EUID neturi, juridinio asmens identifikatorius (LEI) arba bet koks jo rezidavimo šalies suteiktas juridinio asmens registracijos numeris.

5. Šio straipsnio ir 10–15 straipsnių tikslais valstybės narės leidžia sertifikuotam finansų tarpininkui prisiimti 10–15 straipsniuose nustatytas pareigas ir atsakomybę, susijusias su finansų tarpininko, kuris yra vertybinių popierių mokėjimų grandinės dalis ir nėra sertifikuotas finansų tarpininkas, padėtimi, jei dėl to susitarė finansų tarpininkas ir sertifikuotas finansų tarpininkas.

6. Nacionaliniai registrai turi būti viešai prieinami 6 straipsnyje nurodytame Europos sertifikuotame finansų tarpininkų portale (toliau – portalas) Komisijos svetainėje ir atnaujinami bent kartą per mėnesį.

7. Valstybės narės lieka atsakingos už visus sprendimus dėl finansų tarpininko registracijos arba registracijos prašymo atmetimo ar finansų tarpininko pašalinimo iš jų nacionalinių registrų, ir už sertifikuotiems finansų tarpininkams nustatytas priemones.

8. Visos iš 7 dalyje nurodytų sprendimų kylančios teisės ir pareigos taikomos remiantis atitinkamos valstybės narės pranešimu atitinkamam finansų tarpininkui.

9. Komisija jokiomis aplinkybėmis negali būti laikoma atsakinga už portalo turinį arba už tai, kad valstybės narės nesikeitė informacija apie finansų tarpininko registraciją ar registracijos prašymo atmetimą ar už finansų tarpininko pašalinimą iš nacionalinio registro ir už jokias sertifikuotiems finansų tarpininkams valstybės narės nustatytas priemones.

6 straipsnis

Europos sertifikuotų finansų tarpininkų portalo kūrimas ir tvarkymas

1. Komisija savo priemonėmis arba pasitelkdama trečiąją šalį sukuria ir tvarko Europos sertifikuotų finansų tarpininkų portalą (toliau – portalas).

2. Jei Komisija nusprendžia pavesti portalo kūrimą arba tvarkymą trečiajai šaliai, Komisija pasirenka trečiąją šalį ir užtikrina su ta trečiąja šalimi sudaryto susitarimo vykdymą vadovaudamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) 2018/1046 ([16]).

3. Portalas veikia kaip elektroninis prieigos punktas, kuriuo naudodamiesi finansų tarpininkai gali prašyti registruotis valstybių narių nacionaliniuose registruose. Portale valstybėms narėms suteikiama galimybė keistis informacija apie finansų tarpininko registraciją, finansų tarpininko registracijos prašymo atmetimą, jo pašalinimą iš nacionalinio registro arba finansų tarpininkams nustatytas priemones.

4. Valstybės narės užtikrina, kad portalui būtų teikiama informacija pagal šios direktyvos 7, 8 ir 9 straipsnius ir kad jų nacionaliniai registrai šiame portale būtų sąveikūs.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos portalo tvarkymo techninės specifikacijos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7 straipsnis

Reikalavimas užsiregistruoti kaip sertifikuotam finansų tarpininkui

1. Valstybės narės, tvarkančios nacionalinį registrą pagal 5 straipsnį, reikalauja, kad visos didelės įstaigos, tvarkančios dividendų ir, kai aktualu, palūkanų už vertybinius popierius, išleistus jų jurisdikcijos rezidento, mokėjimus, ir 3 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti centriniai vertybinių popierių depozitoriumai, kurie yra mokestį išskaičiuojantys asmenys tų mokėjimų atžvilgiu, užsiregistruotų jų nacionaliniame registre.

2. Valstybės narės, tvarkančios nacionalinį registrą pagal 5 straipsnį, gavusios prašymą suteikia galimybę tame nacionaliniame registre užregistruoti bet kurį 8 straipsnio reikalavimus atitinkantį finansų tarpininką.

8 straipsnis

Registracijos tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad finansų tarpininkui pateikus prašymą užsiregistruoti jų nacionaliniame sertifikuotų finansų tarpininkų registre, tas prašymas būtų patvirtintas per tris mėnesius nuo pateikimo dienos, jei finansų tarpininkas pateikia įrodymus, kad jis tenkina visus šiuos reikalavimus:

a) jis yra rezidentas mokesčių tikslais yra valstybėje narėje arba trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kuri nėra įtraukta į Tarybos išvadų dėl mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų atnaujinto ES sąrašo I priedą arba į Deleguotojo reglamento (ES) 2016/1675 priedo I lentelę;

b) jei prašymą teikiantis finansų tarpininkas yra kredito įstaiga, investicinė įmonė arba centrinis vertybinių popierių depozitoriumas – atitinkamos kompetentingos institucijos, esančios rezidavimo vietos mokesčių tikslais jurisdikcijoje, suteiktą leidimą vykdyti saugojimo veiklą; arba, jei prašymą teikiantis finansų tarpininkas yra– atitinkamos kompetentingos institucijos, esančios rezidavimo vietos mokesčių tikslais jurisdikcijoje, suteiktą leidimą vykdyti centrinio vertybinių popierių depozitoriumo veiklą, jei prašymą teikiantis finansų tarpininkas, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais trečiosios valstybės jurisdikcijoje, gavo tokį leidimą pagal nacionalines taisykles, kurių valstybė narė nelaiko analogiškomis atitinkamai Direktyvai 2013/36/ES arba Direktyvai 2014/65/ES, ta valstybė narė gali laikyti, kad šis reikalavimas nėra įvykdytas;

([16]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

c) atitikties atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 ([17]) nuostatoms arba analogiškų trečiosios valstybės jurisdikcijos, neįtrauktos į Tarybos išvadų dėl mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų atnaujinto ES sąrašo I priedą arba į Deleguotojo reglamento (ES) 2016/1675 priedo I lentelę, taisyklėms deklaraciją.

2. Valstybė narė leidžia sertifikuotam finansų tarpininkui veikti kito finansų tarpininko, priklausančio tai pačiai grupei, vardu ir prisiimti 7 straipsnyje išdėstytą pareigą ir 10–15 straipsniuose išdėstytas pareigas ir atsakomybę.

3. Jei prašymą teikiantis finansų tarpininkas yra rezidentas mokesčių tikslais trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kurioje netaikoma nei Direktyva 2010/24/ES, nei konvencija, pagal kurią teikiama pagalba renkant mokesčius siekiant susigrąžinti visas prarastas išskaičiuojamojo mokesčio pajamas arba jų dalį pagal 18 straipsnį, valstybė narė, kuriai pateikiamas prašymas, gali reikalauti pakankamų ir proporcingų garantijų, kad būtų užtikrintas tokių nuostolių padengimas atsižvelgiant į prašymus suteikti lengvatą.

4. Valstybė narė gali atmesti registracijos prašymą, jei:

a) atitinkamas finansų tarpininkas padarė vieną ar daugiau nusikalstamų veikų ar pažeidimų pagal valstybės narės arba kito jurisdikciją turinčio subjekto, kuriame dėl tokių nusikalstamų veikų ar pažeidimų buvo prarastos išskaičiuojamojo mokesčio pajamos, nacionalines taisykles arba

b) valstybė narė arba kitas jurisdikciją turintis subjektas pradėjo tyrimą atitinkamo finansų tarpininko atžvilgiu dėl galimo sukčiavimo mokesčiais arba piktnaudžiavimo mokesčiais, dėl kurio galėjo būti prarastos išskaičiuojamojo mokesčio pajamos.

A punkto tikslais šaltinio valstybė narė į tokias nusikalstamas veikas ar pažeidimus atsižvelgia tik tiek, kiek ta valstybė narė apie juos sužinojo likus ne daugiau kaip 10 metų iki registracijos prašymo pateikimo dienos.

5. Finansų tarpininkai nepagrįstai nedelsdami praneša valstybės narės kompetentingai institucijai apie visus pagal 1 dalies a–c punktus pateiktos informacijos pasikeitimus.

6. Jei registracijos prašymas atmetamas pagal 4 dalį, valstybė narė užtikrina, kad finansų tarpininkui būtų leidžiama pateikti kitą registracijos prašymą, jei valstybė narė nustato, kad aplinkybės, dėl kurių buvo atmestas prašymas, buvo ištaisytos.

9 straipsnis

Pašalinimas iš nacionalinio registro

1. Valstybė narė iš savo nacionalinio registro pašalina bet kurį sertifikuotą finansų tarpininką, užsiregistravusį pagal 7 straipsnio 2 dalį, jei sertifikuotas finansų tarpininkas:

a) prašo jį pašalinti iš registro arba

b) nebeatitinka 8 straipsnio reikalavimų.

2. Valstybė narė iš savo nacionalinio registro gali pašalinti bet kurį pagal 7 straipsnio 2 dalį užsiregistravusį sertifikuotą finansų tarpininką:

a) jei tas sertifikuotas finansų tarpininkas, kaip nustatyta, nevykdė savo pareigų pagal šią direktyvą ar Direktyvą (ES) 2015/849 arba analogiškas trečiosios valstybės, kuri yra rezidavimo vieta mokesčių tikslais, taisykles arba

b) jei nustatyta, kad tas sertifikuotas finansų tarpininkas padarė vieną ar daugiau nusikalstamų veikų ar pažeidimų pagal valstybės narės arba kito jurisdikciją turinčio subjekto nacionalines taisykles ir dėl tokių nusikalstamų veikų ar pažeidimų buvo prarastos išskaičiuojamojo mokesčio pajamos, arba

c) jei valstybė narė arba kitas jurisdikciją turintis subjektas pradėjo tyrimą atitinkamo sertifikuoto finansų tarpininko atžvilgiu dėl galimo sukčiavimo mokesčiais arba piktnaudžiavimo mokesčiais, dėl kurio galėjo būti prarastos išskaičiuojamojo mokesčio pajamos.

([17]) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

B punkto tikslais šaltinio valstybė narė į tokias nusikalstamas veikas ar pažeidimus gali atsižvelgti tik tiek, kiek apie juos ta valstybė narė sužinojo likus ne daugiau kaip 10 metų iki finansų tarpininko pašalinimo dienos.

3. Valstybė narė gali uždrausti bet kuriam pagal 7 straipsnio 1 dalį registruotam sertifikuotam finansų tarpininkui prašyti suteikti lengvatą pagal šią direktyvą:

a) jei tas sertifikuotas finansų tarpininkas, kaip nustatyta, nevykdė savo pareigų pagal šią direktyvą ar Direktyvą (ES) 2015/849 arba analogiškas trečiosios valstybės, kuri yra rezidavimo vieta mokesčių tikslais, taisykles arba

b) jei nustatyta, kad tas sertifikuotas finansų tarpininkas padarė vieną ar daugiau nusikalstamų veikų ar pažeidimų pagal valstybės narės arba kito jurisdikciją turinčio subjekto, kuriame dėl tokių nusikalstamų veikų ar pažeidimų buvo prarastos išskaičiuojamojo mokesčio pajamos, nacionalines taisykles, arba

c) jei valstybė narė arba kitas jurisdikciją turintis subjektas pradėjo tyrimą atitinkamo sertifikuoto finansų tarpininko atžvilgiu dėl galimo sukčiavimo mokesčiais arba piktnaudžiavimo mokesčiais, dėl kurio galėjo būti prarastos išskaičiuojamojo mokesčio pajamos.

B punkto tikslais šaltinio valstybė narė į tokias nusikalstamas veikas ar pažeidimus atsižvelgia tik tiek, kiek apie juos ta valstybė narė sužinojo likus ne daugiau kaip 10 metų iki draudimo prašyti suteikti lengvatą dienos.

Jei valstybės narė uždraudžia sertifikuotam finansų tarpininkui pagal šią dalį, ji nedelsdama atitinkamai atnaujina informaciją nacionaliniame registre,.

4. Jei valstybė narė pašalina finansų tarpininką iš nacionalinio registro pagal 1 ar 2 dalį arba uždraudžia sertifikuotam finansų tarpininkui prašyti suteikti lengvatą pagal 3 dalį, ji užtikrina, kad finansų tarpininkas būtų užregistruotas iš naujo arba jam būtų leista dar kartą prašyti suteikti lengvatą, jei valstybė narė nustato, kad pašalinimą arba draudimą nulėmusios aplinkybės buvo ištaisytos.

2 skirsnis

Informacijos teikimas

10 straipsnis

Pareiga teikti informaciją

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad iš sertifikuotų finansų tarpininkų, užregistruotų jų nacionaliniame registre, pareikalautų per antrą mėnesį nuo išmokėjimo mėnesio jų kompetentingai institucijai pateikti II priedo A–E antraštinėse dalyse nurodytą informaciją. Jei atsiskaitymo nurodymai kurios nors sandorio dalies atžvilgiu dar nebuvo duoti, sertifikuoti finansų tarpininkai nurodo dalį, už kurią dar neatsiskaityta.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad sertifikuoti finansų tarpininkai, įtraukti į jų nacionalinį registrą, per antrą mėnesį nuo išmokėjimo mėnesio jų kompetentingai institucijai, be šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos, pateiktų II priedo F antraštinėje dalyje ir, kai taikytina, G antraštinėje dalyje nurodytą informaciją.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad iš 5 straipsnio 5 dalyje nurodytų sertifikuotų finansų tarpininkų reikalautų jų kompetentingai institucijai pateikti šio straipsnio 1 dalyje arba, kai taikytina, šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, susijusią su bet kuria vertybinių popierių mokėjimų grandinės dalimi, kurios atžvilgiu finansų tarpininkas, kuris tvarko mokėjimą, nėra sertifikuotas finansų tarpininkas.

4. Nepaisant 1, 2 ir 3 dalių, valstybės narės gali imtis būtinų priemonių reikalauti, kad tose dalyse nurodytą informaciją kompetentingai institucijai teiktų tik mokestį išskaičiuojantis asmuo arba sertifikuotas finansų tarpininkas atitinkamoje vertybinių popierių mokėjimų grandinėje, paskirtas jų kompetentingos institucijos arba paskirtas pagal nacionalines taisykles. Sertifikuoti finansų tarpininkai visoje vertybinių popierių mokėjimų grandinėje teikia šią informaciją eilės tvarka ir atsižvelgdami į savo padėtį vertybinių popierių mokėjimų grandinėje, kurios dalis jie yra, kad ji galiausiai pasiektų mokestį išskaičiuojantį asmenį arba atitinkamą sertifikuotą finansų tarpininką.

5. 2 straipsnio 5 dalyje nurodytos valstybės narės, pasirinkusios taikyti III skyrių ir tvarkančios pagal 5 straipsnį sukurtą nacionalinį registrą, nereikalauja teikti informacijos pagal II priedo E antraštinę dalį.

6. Kad būtų galima teikti II priede nurodytą informaciją, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos standartinės kompiuterinės formos, įskaitant lingvistines nuostatas, ir komunikacijos kanalams skirti reikalavimai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7. Valstybės narės reikalauja, kad sertifikuoti finansų tarpininkai, įtraukti į jų nacionalinį registrą, pateiktą informaciją pagrindžiančius dokumentus saugotų 10 metų ir suteiktų prieigą prie bet kokios kitos informacijos, būtinos tinkamam išskaičiuojamųjų mokesčių taisyklių taikymui, ir reikalauja, kad sertifikuoti finansų tarpininkai ištrintų arba nuasmenintų visus į tokius dokumentus įtrauktus asmens duomenis, kai tik auditas užbaigiamas, bet ne vėliau kaip per 10 metų nuo informacijos pateikimo.

3 skirsnis

Lengvatų sistemos

11 straipsnis

Prašymas suteikti lengvatą prie pajamų šaltinio arba prašymas dėl greito grąžinimo

1. Šaltinio valstybės narės reikalauja, kad sertifikuotas finansų tarpininkas, tvarkantis registruotojo savininko, gaunančio šaltinio valstybės narės rezidento paskirstomus dividendus ar mokamas palūkanas, investicinę sąskaitą, to registruotojo savininko vardu prašytų suteikti lengvatą pagal atitinkamai 13 arba 14 straipsnį, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) registruotasis savininkas įgaliojo sertifikuotą finansų tarpininką jo vardu prašyti suteikti lengvatą ir

b) sertifikuotas finansų tarpininkas patikrino ir nustatė registruotojo savininko atitiktį reikalavimams siekiant gauti lengvatą pagal atitinkamai 12 arba 15 straipsnį.

2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali visiškai arba iš dalies atmesti prašymus suteikti lengvatą pagal 13 ir 14 straipsniuose numatytas sistemas, kai susiklosto bet kuri iš šių aplinkybių:

a) dividendai buvo sumokėti už akciją, kuria prekiaujama viešai ir kurią registruotasis savininkas įsigijo pagal sandorį, atliktą penkių dienų laikotarpiu iki dividendų išmokėjimo datos;

b) dividendų už pagrindinį vertybinį popierių, kurio atžvilgiu prašoma lengvatos, mokėjimas yra susijęs su finansiniu susitarimu, pagal kurį neatsiskaityta, kurio galiojimo laikas nepasibaigęs arba kuris kitaip nepanaikintas iki dividendų išmokėjimo datos;

c) bent vienas finansų tarpininkas vertybinių popierių mokėjimų grandinėje nėra sertifikuotas finansų tarpininkas ir nė vienas sertifikuotas finansų tarpininkas neprisiėmė to finansų tarpininko pareigų 10 straipsnio tikslais pagal 5 straipsnio 5 dalį;

d) prašoma atleisti nuo išskaičiuojamojo mokesčio;

e) prašoma taikyti sumažintą išskaičiuojamojo mokesčio tarifą, nesusijusį su sutartimis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo;

f) dividendų mokėjimas vienam registruotajam savininkui ir vienai mokėjimo datai viršija bent 100 000 EUR bendrą sumą.

Šios dalies pirmos pastraipos f punkto tikslais dividendų mokėjimo suma nustatoma pagal bendrą dividendų sumą vienam investuotojui, turinčiam kolektyvinio investavimo subjekto akcinio kapitalo dalį, kai tas pagrindinis investuotojas turi teisę į lengvatą pagal atitinkamai 15 straipsnio 2 dalies a arba b punktą.

3. 2 dalies f punktas netaikomas, kai teisę į išskaičiuojamojo mokesčio permokos lengvatą turi:

a) valstybės narės valstybinė pensijų sistema arba profesinių pensijų įstaiga, kuri yra valstybės narės įregistruota arba kuriai ji yra išdavusi leidimą pagal Direktyvos (ES) 2016/2341 9 straipsnio 1 dalį, arba

b) kolektyvinio investavimo subjektas, t. y. KIPVPS, įsteigtas pagal Direktyvos 2009/65/EB 1 straipsnio 1 dalį, ES AIF arba ES AIFV.

4. Jei siekiant vienintelio tikslo – kad išmokamų dividendų suma būtų mažesnė už 2 dalies f punkte nurodytą sumą – yra sudaromas bet koks susitarimas, pagal kurį dividendų mokėjimas yra padalijamas, arba įsteigiamas bet koks kolektyvinio investavimo subjektas, nenurodytas 3 dalies b punkte, taikoma 2 dalis.

5. Nepaisant 1 dalies, kai finansų tarpininkas, tvarkantis registruotojo savininko investicinę sąskaitą, nėra sertifikuotas finansų tarpininkas, valstybės narės leidžia sertifikuotam finansų tarpininkui prašyti suteikti lengvatą pagal atitinkamai 13 arba 14 straipsnį, laikantis 5 straipsnio 5 dalies ir 10 straipsnio.

6. Lengvatų sistemos pagal atitinkamai 13 ir 14 straipsnius turi nesumažinti valstybių narių kontrolės įgaliojimų pagal jų nacionalines taisykles, kiek tai susiję su apmokestinamosiomis pajamomis, kurioms tokia lengvata buvo taikoma, ir nedaro poveikio valstybių narių apmokestinimo teisėms.

7. Jei prieš įsigaliojant šiai direktyvai valstybė narė turi lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą arba greito grąžinimo sistemą, arba jų derinį, ir jei ta valstybė narė pagal 2 straipsnį taiko III skyrių, ta valstybė narė užtikrina, kad ta sistema atitiktų III skyrių bet kokio prašymo suteikti lengvatą, kuriai taikoma ši direktyva, atžvilgiu, t. y. lengvatą, susijusią su dividendais, gaunamais už akcijas, kuriomis prekiaujama viešai, ir, jei valstybė narė nusprendžia tai daryti, nerezidentams mokamomis palūkanomis už obligacijas, kuriomis prekiaujama viešai. Valstybės narės taip pat gali palikti galioti ir taikyti esamą nacionalinę lengvatų prie pajamų šaltinio sistemą šio straipsnio 2 dalies e punkte nurodytais atvejais, kuriais patikrinimai atliekami siekiant:

a) užtikrinti vienodą požiūrį į vidaus ir tarpvalstybines situacijas, kad būtų laikomasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo IV antraštinės dalies 2 ir 4 skyrių, arba

b) taikyti sumažintus išskaičiuojamojo mokesčio tarifus pagal Tarybos direktyvas 2003/49/EB ([18]) arba 2011/96/ES ([19]).

12 straipsnis

Išsamus registruotojo savininko atitikties reikalavimams patikrinimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių reikalauti, kad sertifikuotas finansų tarpininkas, kuris registruotojo savininko vardu prašo suteikti lengvatą pagal atitinkamai 13 arba 14 straipsnius, iš registruotojo savininko gautų deklaraciją, kad registruotasis savininkas:

a) turi teisę į dividendams arba palūkanoms taikomo išskaičiuojamojo mokesčio lengvatą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba, kai taikytina, sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, įskaitant teisinį pagrindą ir taikytiną išskaičiuojamojo mokesčio tarifą, ir

b) jei to reikalauja šaltinio valstybė narė, yra tikrasis dividendų ar palūkanų savininkas pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba, kai taikytina, sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ir

c) dalyvavo arba nedalyvavo su pagrindine akcija, kuria prekiaujama viešai, susijusiame finansiniame susitarime, pagal kurį neatsiskaityta, kurio galiojimo laikas nepasibaigęs arba kuris kitaip nepanaikintas iki dividendų išmokėjimo datos, ir

d) įsipareigoja nepagrįstai nedelsdamas informuoti sertifikuotą finansų tarpininką apie su juo susijusių aplinkybių pasikeitimus.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių reikalauti, kad sertifikuoti finansų tarpininkai, kurie registruotojo savininko vardu prašo suteikti lengvatą pagal atitinkamai 13 ir 14 straipsnius, remdamiesi savo turima informacija, patikrintų:

([18]) 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, 2003 6 26, p. 49).

([19]) 2011 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2011/96/ES dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 345, 2011 12 29, p. 8).

a) registruotojo savininko eTRC arba rezidavimo vietos mokesčių tikslais trečiojoje valstybėje įrodymą, kurį šaltinio valstybė narė laiko tinkamu;

b) nepaisant a punkto, dokumentus, kuriuos šaltinio valstybė narė laiko tinkamais, tais atvejais, kai registruotasis savininkas yra subjektas, kuriam eTRC negali būti išduota arba kuris negali gauti rezidavimo vietos mokesčių tikslais trečiojoje valstybėje įrodymo, nes į tą subjektą mokesčių tikslais neatsižvelgiama ir jo pajamos (arba jų dalis) yra apmokestinamos asmenų, turinčių dalį tame subjekte, lygmeniu, tačiau tas subjektas turi teisę į dividendams arba palūkanoms taikomo išskaičiuojamojo mokesčio lengvatą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba, kai taikytina, sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo;

c) registruotojo savininko deklaraciją pagal šio straipsnio 1 dalį ir registruotojo savininko rezidavimo vietą mokesčių tikslais, remiantis informacija, kurią sertifikuotas finansų tarpininkas gavo arba privalo gauti, įskaitant informaciją, surinktą kitais mokesčių tikslais arba surinktą remiantis kovos su pinigų plovimu reikalavimais, kurie taikomi sertifikuotam finansų tarpininkui pagal Direktyvą (ES) 2015/849, arba analogišką informaciją, kurios reikalaujama trečiosiose valstybėse;

d) tai, ar registruotasis savininkas turi teisę į konkretų sumažintą išskaičiuojamojo mokesčio tarifą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba šaltinio valstybės narės ir jurisdikcijos, kurioje registruotasis savininkas yra rezidentas mokesčių tikslais, sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo;

e) jei išmokami dividendai – tai, ar yra koks nors finansinis susitarimas, pagal kurį neatsiskaityta, kurio galiojimo laikas nepasibaigęs arba kuris kitaip nepanaikintas iki dividendų išmokėjimo datos;

f) jei išmokami dividendai – tai, ar registruotasis savininkas pagrindinę akciją įsigijo pagal sandorį, atliktą penkių dienų laikotarpiu iki dividendų išmokėjimo datos.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkto tikslais tinkamu rezidavimo vietos mokesčių tikslais trečiojoje valstybėje įrodymu valstybė narė gali laikyti rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažymą, kurios turinys yra lygiavertis 4 straipsnio 2 dalyje numatytam turiniui ir kuri atitinka I priedo 1 punkto techninius reikalavimus, šaltinio;

3. Valstybės narės gali leisti sertifikuotam finansų tarpininkui gauti 1 dalyje nurodytą deklaraciją ir atlikti 2 dalies a–d punktuose numatytus patikrinimus kartą per metus, išskyrus atvejus, kai sertifikuotas finansų tarpininkas žino arba turėtų žinoti, kad pakito aplinkybės arba kad deklaracija ar informacija, kurią reikia patikrinti, yra neteisinga arba nepatikima.

4. 5 straipsnio 5 dalyje numatytu atveju valstybės narės leidžia sertifikuotam finansų tarpininkui remtis finansų tarpininko, tvarkančio registruotojo savininko investicinę sąskaitą, pagal šį straipsnį surinktais dokumentais ir patikrinta informacija, nedarant poveikio tam, kad atsakomybė už šių pareigų vykdymą ir toliau tenka sertifikuotam finansų tarpininkui.

5. Valstybės narės reikalauja, kad sertifikuoti finansų tarpininkai, prašantys suteikti lengvatą pagal atitinkamai 13 arba 14 straipsnius, saugotų visus patvirtinamuosius dokumentus ir suteiktų galimybę su jais susipažinti pagal 10 straipsnio 7 dalį.

6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi standartiniai šiame straipsnyje nurodytos deklaracijos kompiuterinių formų šablonai, įskaitant lingvistines nuostatas. Į tokius šablonus įtraukiama šio straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose nurodyta informacija ir sudaromos sąlygos valstybėms narėms prašyti konkrečios papildomos informacijos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

13 straipsnis

Lengvatų prie pajamų šaltinio sistema

Valstybės narės gali sukurti sistemą, pagal kurią sertifikuotiems finansų tarpininkams, tvarkantiems registruotojo savininko investicinę sąskaitą, būtų leidžiama registruotojo savininko vardu pagal 11 straipsnį prašyti suteikti lengvatą prie pajamų šaltinio, pateikiant mokestį išskaičiuojančiam asmeniui šią informaciją:

a) registruotojo savininko rezidavimo vietą mokesčių tikslais arba, kai taikytina, 12 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytuose dokumentuose pateiktą informaciją ir

b) išskaičiuojamojo mokesčio tarifą, taikomą mokėjimui pagal nacionalines taisykles arba sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, priklausomai nuo to, kas taikytina.

14 straipsnis

Greito grąžinimo sistema

1. Valstybės narės gali sukurti sistemą, kad sertifikuoti finansų tarpininkai, tvarkantys registruotojo savininko investicinę sąskaitą, galėtų tokio registruotojo savininko vardu prašyti greitai grąžinti išskaičiuojamojo mokesčio permoką pagal 11 straipsnį, jei šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija pateikiama per antrą mėnesį nuo dividendų ar palūkanų išmokėjimo mėnesio.

2. Nedarant poveikio šio straipsnio 4 daliai, valstybės narės pagal šio straipsnio 1 dalį pateiktą grąžinimo prašymą išnagrinėja per 60 kalendorinių dienų nuo greito grąžinimo prašymo pateikimo laikotarpio pabaigos. Valstybės narės tokiai grąžinamai sumai po 60-tos dienos taiko delspinigius pagal 16 straipsnį už kiekvieną pavėluotą dieną.

3. Sertifikuotas finansų tarpininkas, teikiantis greito grąžinimo prašymą, atitinkamai valstybei narei pateikia šią informaciją:

a) registruotojo savininko identifikavimo duomenis, nurodytus II priedo B antraštinėje dalyje;

b) dividendų arba palūkanų mokėjimo identifikavimo duomenis, nurodytus II priedo D ir G antraštinėse dalyse, kai taikytina;

c) taikytino išskaičiuojamojo mokesčio tarifo pagrindą ir visą grąžintinos išskaičiuojamojo mokesčio permokos sumą;

d) registruotojo savininko rezidavimo vietą mokesčių tikslais, įskaitant, kai taikytina, eTRC patvirtinimo kodą arba, kai taikytina, 12 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytuose dokumentuose pateiktą informaciją;

e) registruotojo savininko deklaraciją pagal 12 straipsnį.

4. Valstybės narės gali atmesti pagal šį straipsnį pateiktą grąžinimo prašymą bet kuriuo iš šių atvejų:

a) nesilaikoma šio straipsnio 1 ar 3 dalyje arba 11 ar 12 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

b) II priede nurodyta informacija, būtina atitinkamai vertybinių popierių mokėjimų grandinei atkurti, nebuvo visiškai ir tinkamai pateikta pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nustatytam laikotarpiui;

c) valstybė narė, remdamasi rizikos vertinimo kriterijais, inicijuoja bet kokią patikrinimo procedūrą arba mokesčių auditą pagal savo nacionalines taisykles dėl grąžinimo prašymo.

5. Grąžinimo prašymo atmetimas pagal 4 dalį netrukdo taikyti delspinigių pagal 2 dalį tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka galiausiai skiriama ir nėra 4 dalies a arba b punktuose numatytų aplinkybių.

6. Apie atmetimą, kaip nurodyta 4 dalies a ir b punktuose, pranešama prašymą pateikusiam sertifikuotam finansų tarpininkui ir tai netrukdo pateikti grąžinimo prašymo pagal nacionalines taisykles nustatytą standartinę grąžinimo sistemą.

7. Kad būtų galima pateikti prašymus pagal šį straipsnį, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos standartinės kompiuterinės formos, įskaitant lingvistines nuostatas, ir komunikacijos kanalams skirti reikalavimai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15 straipsnis

Specialiosios nuostatos dėl netiesioginių investicijų

1. Valstybės narės leidžia sertifikuotam finansų tarpininkui, tvarkančiam dividendus ar palūkanas gaunančio registruotojo savininko investicinę sąskaitą, to registruotojo savininko vardu prašyti suteikti lengvatą atitinkamai pagal 13 arba 14 straipsnį, jeigu įvykdyti šio straipsnio 2–5 dalyse nustatyti reikalavimai.

2. 1 dalies tikslais registruotasis savininkas yra:

a) kolektyvinio investavimo subjektas, laikantis vertybinius popierius investuotojų, turinčių teisę į dividendams arba palūkanoms taikomo išskaičiuojamojo mokesčio lengvatą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba, kai taikytina, sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, vardu, arba

b) pagal fondo taisykles, kolektyvinio investavimo subjekto steigimo dokumentus ar prospektą paskirtas juridinis asmuo, kuris investicinėje sąskaitoje laiko vertybinius popierius, dėl kurių gaunami dividendai arba palūkanos, ir tvarko vidaus įrašus, leidžiančius tuos vertybinius popierius individualiai paskirstyti atitinkamai tam kolektyvinio investavimo subjektui arba to kolektyvinio investavimo subjekto investuotojams, jei kolektyvinio investavimo subjektas arba kolektyvinio investavimo subjekto investuotojai turi teisę į tiems dividendams arba palūkanoms taikomo išskaičiuojamojo mokesčio lengvatą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba, kai taikytina, sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

3. 1 dalies tikslais sertifikuotas finansų tarpininkas, prašantis suteikti lengvatą, turi gauti deklaraciją iš:

a) atitinkamai kiekvieno kolektyvinio investavimo subjekto, turinčio teisę į išskaičiuojamojo mokesčio lengvatą, arba kiekvieno kolektyvinio investavimo subjekto investuotojo, turinčio teisę į šią lengvatą, kurio vertybinius popierius laiko registruotasis savininkas, nurodant kad:

   i) jie turi teisę į dividendams arba palūkanoms taikomo išskaičiuojamojo mokesčio lengvatą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba, kai taikytina, sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, įskaitant teisinį pagrindą ir taikytiną išskaičiuojamojo mokesčio tarifą, ir

   ii) jei to reikalauja šaltinio valstybė narė, jie yra tikrieji dividendų ar palūkanų savininkai pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba, kai taikytina, sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, ir

   iii) jie suteikė įgaliojimą jų vardu prašyti suteikti lengvatą pagal šį straipsnį, ir

   iv) jeigu lengvata suteikiama, jie atsisako teisės savarankiškai prašyti šaltinio valstybės narės suteikti lengvatą pagal šią direktyvą arba pagal sistemas, nustatytas pagal valstybių narių nacionalines taisykles;

b) 2 dalies a punkte nurodyto registruotojo savininko; nurodomi išmokėtiems dividendams arba palūkanoms taikomi išskaičiuojamojo mokesčio tarifai;

c) šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto registruotojo savininko; nurodomas kolektyvinio investavimo subjektas, kurio vardu laikomi vertybiniai popieriai, dėl kurių gaunami dividendai arba palūkanos, pagal jo vidaus įrašus ir nurodomi išmokėtiems dividendams arba palūkanoms taikomi išskaičiuojamojo mokesčio tarifai;

d) registruotojo savininko; pateikiama 12 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyta informacija.

4. Šio straipsnio 1 dalies tikslais sertifikuotas finansų tarpininkas, prašantis suteikti lengvatą prie pajamų šaltinio pagal 13 straipsnį, mokestį išskaičiuojančiam asmeniui pateikia:

a) atitinkamai šio straipsnio 3 dalies b arba c punkte nurodytą informaciją; ir, kiek tai susiję su kolektyvinio investavimo subjektu arba kolektyvinio investavimo subjekto investuotojais, informaciją apie jų rezidavimo vietą mokesčių tikslais arba pateikia informaciją, išdėstytą 12 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytuose dokumentuose, priklausomai nuo to, kas taikytina, o ne informaciją, nurodytą 13 straipsnyje, ir

b) jei kolektyvinio investavimo subjekto investuotojai turi teisę į lengvatą, nurodo kiekvienam investuotojui, turinčiam teisę į lengvatą, pagal 15 straipsnio 2 dalį priskirtiną dividendų ar palūkanų sumą.

5. Šio straipsnio 1 dalies tikslais, kai sertifikuotas finansų tarpininkas prašo suteikti lengvatą pagal 14 straipsnį, jis šaltinio valstybei narei pateikia ne informaciją, nurodytą 14 straipsnio 3 dalies d ir e punktuose, o šio straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją, ir nurodo kolektyvinio investavimo subjekto arba kolektyvinio investavimo subjekto investuotojų rezidavimo vietą mokesčių tikslais, įskaitant eTRC patvirtinimo kodą, arba informaciją, nurodytą 12 straipsnio 2 dalies b punkte, priklausomai nuo to, kas taikytina. Jei teisę į lengvatą turi kolektyvinio investavimo subjekto investuotojai, sertifikuotas finansų tarpininkas taip pat nurodo kiekvienam teisę į lengvatą turinčiam investuotojui atitinkamai pagal 15 straipsnio 2 dalį priskirtiną dividendų ar palūkanų sumą.

6. Valstybės narės imasi būtinų priemonių reikalauti, kad sertifikuoti finansų tarpininkai, prašantys suteikti lengvatą pagal šį straipsnį, remdamiesi savo turima informacija, patikrintų:

a) 12 straipsnio 2 dalies a arba b punkte nurodytus dokumentus, susijusius atitinkamai su kiekvienu kolektyvinio investavimo subjektu arba kiekvienu kolektyvinio investavimo subjekto investuotoju, turinčiu teisę į lengvatą;

b) ar atitinkamai kolektyvinio investavimo subjektas arba kolektyvinio investavimo subjekto investuotojai turi teisę į konkretų atleidimą nuo mokesčių arba sumažintą išskaičiuojamojo mokesčio tarifą pagal šaltinio valstybės narės nacionalines taisykles arba šaltinio valstybės narės ir rezidavimo vietos mokesčių tikslais jurisdikcijos sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, priklausomai nuo to, kas taikytina;

c) jei išmokami dividendai – tai, ar yra koks nors finansinis susitarimas, pagal kurį neatsiskaityta, kurio galiojimo laikas nepasibaigęs arba kuris kitaip nepanaikintas iki dividendų išmokėjimo datos.

7. 12 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, kai lengvatą prašoma suteikti pagal šį straipsnį.

8. Kad būtų galima pateikti prašymus pagal šio straipsnio 5 dalį, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos standartinės kompiuterinės formos, įskaitant lingvistines nuostatas, ir komunikacijos kanalams skirti reikalavimai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

16 straipsnis

Delspinigiai

Pagal 14 straipsnio 2 dalį valstybės narės, jei tai numatyta pagal nacionalines taisykles, taiko palūkanas, kurių norma atitinka atitinkamai delspinigių arba lygiaverčio mokesčio, kuriuos valstybė narė taiko už vėluojančius išskaičiuojamojo mokesčio grąžinimo mokėjimus, susijusius su dividendų ar palūkanų apmokestinimu, normą.

17 straipsnis

Standartinė grąžinimo sistema

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegta standartinė grąžinimo sistema ir ji būtų taikoma tuo atveju, kai prašymams suteikti lengvatą, patenkantiems į šios direktyvos taikymo sritį, netaikoma atitinkamai 13 straipsnyje nustatyta lengvatų prie pajamų šaltinio sistema ir 14 straipsnyje nustatyta greito grąžinimo sistema.

2. Valstybės narės patvirtina būtinas priemones, kuriomis būtų reikalaujama, kad tais atvejais, kai atitinkamai 13 arba 14 straipsniai netaikomi dividendams dėl šioje direktyvoje nustatytų sąlygų nesilaikymo, asmenys, turintys teisę susigrąžinti išskaičiuojamojo mokesčio permoką už tokius dividendus, arba jų įgaliotasis atstovas, prašantis grąžinti tokią išskaičiuojamojo mokesčio permoką, pateiktų bent pagal II priedo E antraštinę dalį reikalaujamą informaciją, išskyrus atvejus, kai ta informacija jau buvo pateikta pagal 10 straipsnį.

18 straipsnis

Atsakomybė

Valstybės narės pagal savo nacionalines taisykles imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad sertifikuotas finansų tarpininkas, kuris visiškai ar iš dalies nesilaiko savo pareigų pagal 10, 11, 12, 13, 14 arba 15 straipsnius, galėtų būti laikomas atsakingu už visų išskaičiuojamojo mokesčio pajamų arba jų dalies praradimą.

IV SKYRIUS

Sankcijos ir baigiamosios nuostatos

19 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

20 straipsnis

ESMA pranešimai

1. Pradedant ne vėliau kaip 2026 m., ESMA kasmet per 120 darbo dienų nuo kiekvienų metų pradžios paskelbia kiekvienos valstybės narės bent ankstesnių metų rinkos kapitalizacijos duomenis ir rinkos kapitalizacijos koeficientą. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus dėl rinkos kapitalizacijos ir rinkos kapitalizacijos koeficiento, kaip apibrėžta atitinkamai 3 straipsnio 1 dalies 32 ir 33 punktuose, apskaičiavimo metodikos. ESMA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2025 m. spalio 31 d.

2. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

22 straipsnis

Vertinimas

1. Komisija ne vėliau kaip 2032 m. gruodžio 31 d. įvertina poveikį šios direktyvos tikslų įgyvendinimui, kiek tai susiję su:

a) 10 straipsnyje nurodytais informacijos teikimo mechanizmais ir

b) galimybe valstybėms narėms, atitinkančioms 2 straipsnio 3 dalies sąlygas, netaikyti III skyriaus.

Komisija per tą patį laikotarpį pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Komisija ne vėliau kaip 2034 m. gruodžio 31 d. ir vėliau kas penkerius metus išnagrinėja ir įvertina šios direktyvos veikimą, įskaitant galimą poreikį iš dalies pakeisti konkrečias nuostatas, ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamus metinius statistinius duomenis, kaip nurodyta 4 dalyje, reikalingus šiai direktyvai įvertinti, kad būtų patobulintos išskaičiuojamojo mokesčio lengvatos taikymo procedūros siekiant sumažinti dvigubą apmokestinimą ir kovoti su piktnaudžiavimu mokesčiais.

4. Laikydamasi 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, Komisija nustato metinių statistinių duomenų, kuriuos valstybės narės turi pateikti šios direktyvos įvertinimo tikslais, sąrašą, taip pat tos informacijos pateikimo formą ir sąlygas.

5. Komisija pagal šią direktyvą jai perduotą informaciją laiko konfidencialia pagal Sąjungos institucijoms taikomas nuostatas.

6. Informacija, kurią valstybė narė pateikė Komisijai pagal 3 dalį, taip pat ataskaitos ar dokumentai, kuriuos Komisija parengė naudodamasi tokia informacija, gali būti perduodami kitoms valstybėms narėms. Visai tokiai perduotai informacijai taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia panašaus pobūdžio informacijai suteikiama pagal ją gavusios valstybės narės nacionalines taisykles.

23 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Siekdamos tinkamai taikyti šią direktyvą, valstybės narės apriboja Reglamento (ES) 2016/679 13–19 straipsniuose numatytų pareigų ir teisių taikymo sritį tiek, kiek to reikia to reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti, jeigu tokios pareigos arba naudojimasis tokiomis teisėmis gali kelti pavojų tiems interesams.

2. Tvarkydami asmens duomenis pagal savo atitinkamą šioje direktyvoje nustatytą kompetenciją, sertifikuoti finansų tarpininkai ir valstybių narių kompetentingos institucijos laikomi duomenų valdytojais, kaip tai suprantama Reglamento (ES) 2016/679 4 straipsnio 7 dalyje.

3. Pagal šią direktyvą tvarkoma informacija, įskaitant asmens duomenis, saugoma ne ilgiau nei būtina šios direktyvos tikslams pasiekti ir bet kuriuo atveju laikantis kiekvieno duomenų valdytojo nacionalinių taisyklių dėl senaties termino.

24 straipsnis

Pranešimas

Nacionalinį registrą pagal 5 straipsnį sukūrusi ir tvarkanti valstybė narė praneša Komisijai apie visus paskesnius tą nacionalinį registrą reglamentuojančių taisyklių pakeitimus. Komisija tą informaciją paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir prireikus ją atnaujina.

25 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2030 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės pagrindinių priemonių tekstus.

3. Valstybės narės, kurios šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dieną atitinka 2 straipsnio 3 dalies sąlygas ir pasirenka netaikyti III skyriaus, apie tai praneša Komisijai ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus paskesnius savo nacionalinės lengvatų prie pajamų šaltinio sistemos pakeitimus, susijusius su 3 straipsnio 1 dalies 31 punkte išvardytomis sąlygomis.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi III skyriaus, kaip išdėstyta 2 straipsnio 3 dalyje, arba per penkerius metus nuo tos dienos, kai ESMA ketvirtą kartą iš eilės paskelbia duomenis, kaip išdėstyta 2 straipsnio 4 dalyje, rodančius, kad tos valstybės narės rinkos kapitalizacijos koeficientas pasiekė arba viršijo ribą, išdėstytą 2 straipsnyje.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2024 m. gruodžio 10 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

VARGA M.

I PRIEDAS

4 STRAIPSNYJE NURODYTA SKAITMENINĖ REZIDAVIMO VIETOS MOKESČIŲ TIKSLAIS PAŽYMA

Techniniai reikalavimai

1. Skaitmeninė rezidavimo vietos mokesčių tikslais pažyma (eTRC) pasižymi šiomis savybėmis:

   — ji išduodama apsaugota elektroniniu spaudu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 910/2014 ([1]);

   — ji gali būti pateikiama ir žmogaus, ir kompiuterio skaitomu eTRC formatu naudojant PDF dokumentus arba kitais panašiais formatais, kuriuos galima naudoti automatizuotose sistemose;

   — ją galima išspausdinti;

   — į ją įtrauktas atvirojo teksto langelis, kuriame galima pateikti 4 straipsnio 2 dalies h punkte nurodytą informaciją.

2. Jei įvykdyti Sąjungos teisiniai ir techniniai reikalavimai, valstybės narės gali nustatyti patikros procesą, grindžiamą europine skaitmeninės tapatybės dėkle, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 910/2014 su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2024/1183 ([2]), 1 skirsnyje.

Valstybėms narėms diegiant eTRC, Komisijai padeda komitetas. Be to, komitetas gali teikti techninę paramą, susijusią su galimais eTRC techninės bazės pakeitimais arba naujais techniniais pokyčiais.

([1]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73).

([2]) 2024 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1183, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 910/2014, kiek tai susiję su Europos skaitmeninės tapatybės sistemos nustatymu (OL L, 2024/1183, 2024 4 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

II PRIEDAS

10 ir 17 STRAIPSNIUOSE NURODYTAS INFORMACIJOS TEIKIMAS

Sertifikuoti finansų tarpininkai atitinkamu „xml“ formatu teikia šią informaciją:

Informacijos pobūdis	Specifikacija
A. **Su informaciją teikiančiu asmeniu susijusi informacija**	
Sertifikuoto finansų tarpininko arba, kai taikytina, mokestį išskaičiuojančio asmens vardas ir pavardė	
Europos unikalus atpažinties kodas (EUID), juridinio asmens identifikatorius (LEI) arba alternatyvus identifikatorius	
Oficialus adresas	
Kiti svarbūs duomenys	Šaltinio valstybės narės suteiktas mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris (TIN), jei toks yra, ir rezidavimo vietos mokesčių tikslais jurisdikcijos suteikt (-i) TIN, TIN išdavusi (-ios) jurisdikcija (-os) El. pašto adresas ir telefono numeris
Nuoroda, ar informacija teikiama pagal 10 straipsnio 3 dalį	Finansų tarpininko, kuris nėra sertifikuotas finansų tarpininkas, identifikavimo duomenys (vardas ir pavardė ir EUID, LEI arba alternatyvus identifikatorius)
B. **Su dividendų arba palūkanų mokėjimų gavėju susijusi informacija**	
Finansų tarpininko arba galutinio dividendų ar palūkanų mokėjimus gaunančio investuotojo identifikavimo duomenys Kai taikoma 10 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybė teikti informaciją, mokestį išskaičiuojantis asmuo arba paskirtasis sertifikuotas finansų tarpininkas privalo pranešti informaciją apie galutinį dividendų arba palūkanų mokėjimus gaunantį investuotoją	
Fizinis asmuo	Vardas ir pavardė, šaltinio valstybės narės suteiktas TIN, jei toks yra, ir rezidavimo vietos mokesčių tikslais jurisdikcijos (-ių) suteiktas TIN, TIN išdavusi jurisdikcija (-os), gimimo data, adresas
Subjektas	Pavadinimas, šaltinio valstybės narės suteiktas TIN, jei toks yra, ir rezidavimo vietos mokesčių tikslais jurisdikcijos (-ų) suteiktas (-i) TIN, TIN išdavusi (-ios) jurisdikcija (-os), adresas, LEI, kai taikytina, EUID, kai taikytina Jei nėra identifikacinio numerio, teisinė forma ir įsteigimo data
Informacija apie rezidavimo vietą mokesčių tikslais (pildoma, kai A skirsnyje nurodytas asmuo yra registruotojo savininko sertifikuotas finansų tarpininkas)	eTRC patvirtinimo kodas arba 12 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta informacija, kai taikytina Rezidavimo vietos mokesčių tikslais šalies pavadinimas

Informacijos pobūdis	Specifikacija
Investicinės sąskaitos numeris	Sąskaitos, kurioje mokėjimą gaunantis finansų tarpininkas / investuotojas laiko vertybinius popierius, numeris
Sąskaitos rūšis	Sąskaitos rūšis pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 38 straipsnį ir kitos sąskaitos: A – Nuosava sąskaita (kurią tvarko pirminio vertybinių popierių registro centrinio vertybinių popierių depozitoriumo (CVPD) dalyvis) B – Trečiosios šalies bendroji sąskaita (kurią klientų vardu tvarko pirminio vertybinių popierių registro CVPD dalyvis) C – Trečiosios šalies individuali sąskaita (kurią kliento vardu tvarko pirminio vertybinių popierių registro CVPD dalyvis) D – Trečiosios šalies bendrosios sąskaitos išsami registro sąskaita (kliento vertybiniai popieriai, įtraukti į trečiosios šalies bendrąją sąskaitą, kurią tvarko pirminio vertybinių popierių registro CVPD dalyvis) E – Trečiosios šalies bendra sąskaita, kita nei B F – Vertybinių popierių turėtojo individuali sąskaita, kita nei D arba C G – Kitos rūšies sąskaita

C. **Su dividendų arba palūkanų mokėjimų mokėtoju susijusi informacija**

Finansų tarpininko, iš kurio duomenų teikėjas gauna dividendų arba palūkanų mokėjimus, identifikavimo duomenys Kai taikoma 10 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybė teikti informaciją, C skirsnyje pateikiama informacija apie kiekvieną sertifikuotą finansų tarpininką, kuris yra vertybinių popierių mokėjimų grandinės dalis. Ši informacija susijusi su finansų tarpininkų nuosekliųjų mokėjimų grandine.	
Juridinis asmuo	Pavadinimas, LEI, šaltinio valstybės narės suteiktas TIN, jei toks yra, ir rezidavimo vietos mokesčių tikslais jurisdikcijos (-ų) suteiktas (-i) TIN, TIN išdavusi (-ios) jurisdikcija (-os), adresas, EUID, kai taikytina
Investicinės sąskaitos numeris	Sąskaitos, kurioje mokėjimą siunčiantis finansų tarpininkas laikė vertybinius popierius, numeris
Sąskaitos rūšis	Sąskaitos rūšis pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 38 straipsnį ir kitos sąskaitos: A – Nuosava sąskaita (kurią tvarko pirminio vertybinių popierių registro centrinio vertybinių popierių depozitoriumo (CVPD) dalyvis) B – Trečiosios šalies bendroji sąskaita (kurią klientų vardu tvarko pirminio vertybinių popierių registro CVPD dalyvis)

Informacijos pobūdis	Specifikacija
	C – Trečiosios šalies individuali sąskaita (kurią kliento vardu tvarko pirminio vertybinių popierių registro CVPD dalyvis) D – Trečiosios šalies bendrosios sąskaitos išsami registro sąskaita (kliento vertybiniai popieriai, įtraukti į trečiosios šalies bendrąją sąskaitą, kurią tvarko pirminio vertybinių popierių registro CVPD dalyvis) E – Trečiosios šalies bendra sąskaita, kita nei B F – Vertybinių popierių turėtojo individuali sąskaita, kita nei D arba C G – Kitos rūšies sąskaita

D. **Su dividendų arba palūkanų mokėjimu susijusi informacija**

Emitentas	Pavadinimas, TIN arba, jei jo nėra, LEI arba EUID, oficialus adresas
CVPD	Pirminio vertybinių popierių registro centrinio vertybinių popierių depozitoriumo identifikavimo duomenys
ISIN (tarptautinis vertybinių popierių identifikavimo numeris)	Vertybinio popieriaus identifikavimo duomenys
Vertybinio popieriaus rūšis	Akcijos rūšis, depozitoriumo pakvitavimo pagrindinė priemonė, obligacija
Vertybinių popierių, suteikiančių teisę gauti mokėjimą, skaičius	Vertybinių popierių, už kuriuos atsiskaityta, skaičius
	Vertybinių popierių, už kuriuos dar neatsiskaityta, skaičius
Mokėjimo rūšis	Grynieji pinigai Akcijos (nurodoma, ar jos gaunamos iš dividendų akcijomis, ir ISIN kodas)
COAF (oficialusis emitento įvykio identifikatorius) arba, jei tokios informacijos nėra, išsami informacija apie paskirstymą	Įvykio (dividendų / palūkanų paskirstymo) identifikavimo duomenys
Svarbios datos	Data iki dividendų išmokėjimo, apskaitos diena, mokėjimo diena
Gautų / gautinų dividendų arba palūkanų suma ir valiuta	Bendra suma, grynoji suma
Informacija apie išskaičiuojamąjį mokestį	Taikomas arba taikytinas išskaičiuojamojo mokesčio tarifas, išskaičiuota suma, papildomo mokesčio suma ir tarifas, jei taikytina
	Taikytino išskaičiuojamojo mokesčio tarifo teisinis pagrindas (pildoma, kai A skirsnyje nurodytas asmuo yra registruotojo savininko sertifikuotas finansų tarpininkas)
Grynųjų pinigų sąskaitos IBAN	Sąskaitos, į kurią pervestas mokėjimas, IBAN

Informacijos pobūdis	Specifikacija
E. **Informacija apie kovos su piktnaudžiavimu priemonių, kurių turi laikytis sertifikuotas finansų tarpininkas, prašantis suteikti lengvatą, taikymą**	
Informacija apie pagrindinių akcijų, kuriomis prekiaujama viešai, laikymo laikotarpį	Du langeliai: 1) langelis, skirtas pagrindinėms akcijoms, įsigytoms likus daugiau nei penkioms dienoms iki dividendų išmokėjimo datos, – akcijų skaičius 2) langelis, skirtas pagrindinėms akcijoms, įsigytoms per penkių dienų iki dividendų išmokėjimo datos laikotarpį, – akcijų skaičius (įprastos prekybos pozicijų atžvilgiu taikytinas principas „pirmas į, pirmas iš“ (FIFO))
Informacija apie finansinį susitarimą	Nurodyti bet kokio su pagrindinėmis akcijomis, kuriomis prekiaujama viešai, susijusio finansinio susitarimo, pagal kurį neatsiskaityta, kurio galiojimo laikas nepasibaigęs arba kuris kitaip nepanaikintas iki dividendų išmokėjimo datos, įrodymus
	Su finansiniu susitarimu susijusių pagrindinių akcijų atveju – akcijų skaičius
	Su finansiniu susitarimu nesusijusių pagrindinių akcijų atveju – akcijų skaičius
F. **Informacija apie sandorius, kurios šaltinio valstybė narė gali paprašyti pagal 10 straipsnio 2 dalį**	
Informacija apie pagrindinių vertybinių popierių sandorius nuo vienų metų iki apskaitos dienos iki 45 dienų imtinai po apskaitos dienos	Prekybos datos
	Sutartinės arba sutartos atsiskaitymo datos
	Faktinio atsiskaitymo datos
	Atitinkamas vertybinių popierių, kuriais ketinama prekiauti, skaičius
	Sandorio rūšis: pirkimas, pardavimas, skolinimas, pervedimas, kita
G. **Informacija apie depozitoriumo pakvitavimus, kurios šaltinio valstybė narė gali paprašyti pagal 10 straipsnio 2 dalį**	
Kai tai susiję su dividendų mokėjimu pagal depozitoriumo pakvitavimą	Depozitoriumo pakvitavimų ir pagrindinių akcijų pavadinimas, tarptautinis vertybinių popierių identifikavimo numeris (pvz., ISIN)
	Banko, kuriame deponuotos pagrindinės akcijos, pavadinimas

Informacijos pobūdis	Specifikacija
	Depozitoriumo pakvitavimų ir pagrindinių akcijų santykis
	Registruotojo savininko turimų depozitoriumo pakvitavimų, suteikiančių teisę gauti dividendų mokėjimą, skaičius
	Dividendų, gaunamų iš depozitoriumo pakvitavimo, mokėjimo data
	Bendras išleistų depozitoriumo pakvitavimų skaičius apskaitos dieną
	Bendras visų išleistų depozitoriumo pakvitavimų pagrindinių akcijų skaičius apskaitos dieną